Auditor[a] in romana[a] curia deputatus[b] a nobis de beneficio[c] quod pronunciabit[d] alicui de iure fore debitum[e] de iure poterit[f] sibi absque commissione alia vt euitet circuitus[g] prouidere[h].

Idem.

Expectans beneficium perdit gratiam si consequitur aliud: quod cum illo quod expectat de iure tenere non potest. Joannes an.

Gratie vt de dignitate vel beneficio curato tibi prouideatur renunciare[i] videris: si ante adeptionem eiusdem[k] aliud beneficium[l] pacifice[m] assequaris quod simul de iure[n] cum dignitate vel beneficio virtute dicte gratie tibi debito retinere non posses[o]: licet illud[p] resignaueris[q]: aut sis resignare paratus[r].

Idem.

Gratia super vacaturo non comprehendit beneficium post datam in substantia creatum. hoc dicit Joannes de imola.

Litteras[s] nostras[t] super conferendo tibi[u] beneficio vacaturo[x] directas ad beneficium post datam[y] ipsarum creatum[z] statuimus[&] non extendi.

Rubrica de electione et electi potestate.

Clemens quintus in concilio viennensi.

Religiosus eligi non potest ad prelaturam non episcopalem alterius religionis vel habitus: si contra fiat est irritum. h.d. Jo.an.

collatio quod no. de here. c. vlti. li. vi.

a Auditor. breue est et nouum quod hic statuit determinans no. per Compo. ste. co. ti. mandatum. ad fi. et per Guil. in spe. ti. de ac. et peti. §. sup actionibus. ver. sed si ad ipsam prebendam. et. ver. se. et patet hic expeditum quod ibi no. s. quod coram auditore peti poterat beneficium pronunciari debitum et conferri et scias quod hodie est tutum hoc in libello peti: puto tamen quod si non petatur in libello conferri: sed solum debitum pronunciari: quod post pronunciationem peti poterit et conferri: sicut .n. confert licet non fuerit commissa. colla. sic conferat licet non fuerit in primo libello petita. Item scias quod de auditore contradictoriarum et camere tenent. Gof. host. in sum. de offici. ordi. in principio. quod habent ordinariam de alijs auditoribus causarum. no. guil. in spec. ti. iij. §. i. post principium quod habent ordinariam in cognoscendo: non delegatam in diffiniendo: sed archi. xi. q. i. experientie: dicit bonifacium. viij. interlocutum fuisse: quod in curia nullus habeat ordinariam nisi papa: et facit quod dicam. i. ti. i. ne romani. Jo. an.

a Romana curia. in datos ergo extra curiam non habet hoc locum nec in aliquo corrigit decre. sup. eo. de offi. dele. et est si. i. de sequestra. pos. c. vno.

b Deputatus a nobis ergo ab alio: puta legato ad quem etiam spectaret beneficij prouisio non poterit prouidere etiam si fuerit sibi commissa pronunciatio quia nec alter auditor pronunciat: sed audit et refert. de offi. deleg. super questionum facit ad primum. s. eo. ti. sup. eo. et intelligo deputatum a papa illum qui secundum morem curie per referendarium vel officialem ad hoc datum ex auditoribus palatij deputatur ad talem beneficialem causam delatam ad curiam audiendam et hoc in minoribus: cathedralium. n. et regularium ecclesiarum causas propria voce papa committit: et vt plurimum cardinalibus.

c Beneficio. large sumitur vt comprehendat etiam dignitates: cum eadem sit ratio. concor. de reg. iur. c. i. li. vi. vbi de hoc.

d Pronunciabit. et sic videbatur functus officio suo. de offi. delega. in litteris. Jo. an.

e Debitum. si pronunciaret illud suum: tunc cessaret prouisio. Est ergo differentia inter suum et debitum. de preben. si tibi absenti. li. vi. sicut inter ius in beneficio et ad beneficium. eo. ti. c. pe. de conces. preben. c. vlt. eo. li. Quid de electo qui appellauit a negatione confirmationis vel cassatione electionis: numquid auditor qui pronunciat bene appellatum vel reuocat cassationem electionis poterit confirmare. Videtur quod non: quia hic solum loquitur de prouisione illius cui debitum erat. In contrarium videtur. nam hoc faceret delegatus de excep. significauerunt de re iudi. ad probandum. ex quo. n. bene appellatum est: facit quod facere debebat principalis. de exces. dilecte. facit quod no. C. de ap. eos in principio. et quod dixi de testamen. Raynaldus. ver. condemnauitque. Item de confirmatione non videbatur dubium sed de prouisione. nam primam facit officialis et capitulum vacante sede: quod non faciunt secundam: vt de of. vica. c. vlti. et de insti. c. i. li. vi. quia ergo illud plus dubitabile ergo concessum.

f Poterit. non quicquid iudicis potestati committitur etiam. ff. de iudi. non quequid. de offi. delega. consuluit. licet ergo auditor hoc possit non tamen tenetur ad hoc.

g Circuitus. C. de arbi. l. ne in arbitris. in fi. de adop. l. fi. ff. de condi. indebi. dns testamento: et ibi concor. de hoc in fi. vlt. glo. Esset autem circuitus si oporteret ad papam redire pro noua commissione vel pro collatione ad ipsum vel ad executorem. Dicebat ergo quod hoc tenebat: quod auditor fungitur vice iudicis in snuando: et vice executoris in conferendo: vt no. in glo. in prin. allega.

h Prouidere. intelligo etiam si non ex facto pape sed inferioris legati vel delegati fuerit beneficium illi debitum: quod esse potest: iuxta no. de conces. preben. si soli. li. vi. huic tamen obstat rationem quam inducebat. Compostel. et Guil. quod per talem collationem nulli fit preiudicium quia cum conferre spectat ad papam non refert an per auditorem an per executorem conferatur sed indirecta. sup eo non spectabat collatio ad papam: fieret ergo preiudicium ei ad quem spectat collatio vel institutio: sed cum potestas nedum delegati sed etiam legati causetur a papa: nec ex eo alterius possit esse debitum vel affectum: satis conuenit illa ratio. Joannes andree.

Gratie. Approbat quod notaui de preben. si pauper. li. vi. in prima glo. et idem ibi archi. et per illam decre. determinatur quid iuris si consequitur beneficium is pro quo scriptum est in forma pauperum: hic de illo pro quo scriptum est in forma gratie: et in illo casu non distinguitur qualitas beneficij adepti: in isto sic: et quia generaliter loquitur hoc principium generaliter intelligatur de cuiuscumque gratia pape vel alterius.

i Renunciare. idem tenent Inno. et Compostel. in illo qui litigabat sup beneficio. et recipit secundum quod cum primo tenere non posset. s. quod per hoc renunciat liti: hec no. s. c. i. nostra: vt ibi plenius scripsi: et puto hanc decre. locum habere: etiam si protestetur recipiendo se candum quod gratie renunciare non intendit cum protestatio sit facto contraria. de consti. cum. M. nec defendatur in his preiudicialibus. s. de elec. vt quis duas. lib. vi. facit. quod scripsi cum Inno. contra Host. in pre. decre. i. nostra.

k Eiusdem. dignitatis vel curati quod expectas.

l Beneficium curatum. s. vel dignitatem vel personatum per decr. de preben. de multa. et idem puto in casu. decre. litteras. de conces. preben. vel cum secundum de speciali iure requirit continuam residentiam: iuxta no. per Inno. de cle. non resi. c. si.

m Pacifice. puto idem si acceptata collatione per eum staret quominus haberet pacificam ad quod. s. de elec. commissa. §. i. de preben. licet eps. li. vi.

n De iure. de hoc. s. eo. gratia. li. vi.

o Non posses. si ergo esset tale quod cum illo teneri posset non perit gratia et vt no. in decre. si pauper et hoc etiam tenet Jo. de deo. in questionibus suis. li. i. q. xxiij.

p Illud. quod adeptus est interim.

q Resignaueris. gratia ergo perempta non reuiuiscit. licet res reuertatur in pristinum statum: et facit ad questionem de clerico qui contraxit matrimonium quod postea dissoluitur per professionem sponse non cognite: vel quia reperitur consanguinea: de quo scripsi de cle. coniu. c. i. in prin.

r Paratus. si tamen vellet dimittere sed beneficium: posset per collationem ordinarij consequi primum olim si debitum: non. n. intendit quod sit inhabilis ad illud: sed quod ex vi gratie non est sibi plus debitum: nec per executores gratia conferendum: et sic. no. casum quo ex facto superuenienti paratur exceptio contra gratiam que tenuit a prin. Alios casus colligas ex no. de preben. quia sepe. lib. vi. in vlti. glo. Jo. an.

s Litteras. breuis et fortis est ius nouum inducens quod forsan plus ab extrinseca causa iustificatur: vt. i. dicam.

t Nostras. idem in litteris reseruationis legatorum: cum eadem et fortior sit ratio.

u Tibi. idem puto vbi papa dedisset potestatem conferendi primum vacaturum non expressa persona cui conferri deberet. Idem si contulisset fructus beneficiorum primi anni qui vacare contigerit in dioc. vel prouincia: cum in his sit eadem ratio.

x Vacaturo. in vacante non procedebat dubitatio: nec distinguo an debeatur simpliciter vacaturum an debeatur cum beneficio acceptandi: cum eadem sit ratio.

y Post datam. etiam si paulopost: et facit quod no. Host. s. eo. c. si. inspicimus ergo an extaret beneficium tempore date: sicut inspicimus etatem impetrantis illo tempore. s. eo. si eo tempore. li. vi. et concor. s. eo. eam te. de preben. dilectus. ii. vbi de hoc.

z Creatum. pone construitur noua ecclesia de ec. edi. ad audientiam. creatur noua dignitas. de consuetudine. cum olim. constituitur noua preben. de preben. dilecto. et. c. vacante. Sed quid dices de beneficio olim creato: sed tempore date suppresso: nunc autem renouato per et contra que no. s. eo. quamuis. li. vi. Videretur quod bene extendatur ad illud arg. eius quod no. de constitu. cum accessissent. in fi. et facit quod scripsi post hosti. de censi. significauit. sup fi. pe. glo. et hoc precipue quia hoc ius nouum est: vt. i. dicetur de creato tamen loquitur non de renouato. Sed quid si dubitatur an data precedat creationem beneficij vel econtra: puta quia eadem die factum est vtrumque: nec apparet quod prius sit. s. eo. ti. c. pe. li. vi. Contra impetrantem facit: quia ipse petit beneficium: probet ergo sibi debitum. ad quod videtur necessarium quod illud prius fuerit creatum: si ergo hoc non probat non fiat executio: facit de sen. excom. venerabilibus. ad fi. et quod ibi no. in glo. pe. et in dubijs iudicamus pro reo. de proba. in presentia. et. c. ex litteris. de testi. cum tu. et secundum vnam lecturam: succumbet ergo in dubio iste petens: pro impetrante faciat: quia in tali dubio fauetur ei qui potiorem habet gratiam vel habet causam a maiore: vt in predi. decre. pe. et de preben. si a sede. li. vi. Item in dubio interpretamur vt res valeat. de verbo. sig. abbate. Item si ponimus impetrantem esse reum: planum est quod succumbit actor: idem videtur si ponimus eum actorem. Nam aduersarius excipit: et quo ad onus probandi reus in excipiendo fit actor. ff. de exceptioni. l. i. si. ergo exceptionem non probat. s. quod post datam creatum fuerit succumbet. nec dicas quod hec sit negatiua: quia etiam si per verba negatiua proponeretur: vt nego tunc extitisse: vel dico quod tunc non extabat: habet resolutiuam affirmatiuam: et que probari potest: de renun. super hoc. Item multum facit pro ipso: quia hec decre. ponens ius nouum parat exceptionem contra impetrantem. Obtinebit ergo vt olim impetrans: nisi de illa fiat fides: et hoc verum puto: non ob. prius allegata quia hic de iure actoris constat secundum gratia et de vacatione.

& Statuimus. non dicit declaramus: ponit ergo ius nouum quod videtur iniquum quia certum est beneficium nouiter creatum nondum ordinatum vacare: quare ergo non debetur expectanti vacaturum alteri non debitum: maxime cum fauorabilior sit expectatio vacationis per creationem quam per mortem. facit de concessio. preben. accedens nec videtur ponderandum tempus date: quia si tunc extaret beneficium quod debito modo et si in fraudem expectantis suppressum esset: vel extinctum non deberetur expectanti: de constitutionibus cum accessissent. Item sequeretur ex hoc quod si impetrauit litteras ad

beneficium cum cura illud qd̄ tēpore date simplex erat: sed nunc curatum non de beretur: ⁊ idem econtra in simplici. Item ꝙ si impetrarem ad collationē alicui⁹ ⁊ beneficium tempore date non spectabat ad ipsius collationē: lꝫ tempore vaca- tionis spectet: qd̄ nō deberet: ⁊ hec falsa: cum inspiciam⁹ in his tempus vacatio nis ⁊ collationis vt ꝓbat. j. de ꝑben. si de beneficio ⁊ eo. ti. ei cui. li. vi. ꝑ hoc videt ꝙ canonico expectā ti prebendā non deberetur pre benda ex supercrescētibus: cū illud sit prebendaꝫ de nouo cre are. de constitutionibus. cum M. de preben. dilecto. Item ꝙ non deberetur prebenda vel portio in ecclesijs non habenti bus numerum eadem ratiōe ꝫ id qd̄ not. de ꝯces. preben. c. si. lib. vi. Quare dico qd̄ hoc no uū inducit hec ꝯstō qd̄ sicut re scripta ad lites ñ extēdūt ad li tes p⁹ exortas: vt. s. eo. c. si. sic nec scripta bñficialia ad bñficia p⁹ creata cū illa ēt sint odiosa. de prebē: q̄uis. li. vi. ⁊ sic duo requiruntur coniunctim: ꝙ be neficium in rerum natura fue- rit tempore date: ⁊ ꝙ vacet tē pore collationis ad qd̄ facit. ff. de ꝯtrahen. emp. l. ruptilia pol la. ⁊. l. i lege. ⁊ cōcor. ad idē col lige ꝑ no. s. eo. c. si. in. iiij. gl. ⁊ fuit forte motiuum: ꝙ forsan creatores beneficioꝝ retraherē tur ab illis creādis: qū viderēt illa statim impetrantibus ōbe ri. sic ergo voluit eq̄tas bñficij ꝑmutatione vacās expectanti non deberi. de re. ꝑmutati. c. vno. lib. vi. q2 forsan alias vacaturū non fuisset: ita noluit deberi bñficium nouiter creatum: lꝫ vacet: qd̄ alias forte creatum nō fuisset: ⁊ tñ dico ꝙ hec decre. generaliter loquēs locū hꝫ non solum in prima ordinatiōe beneficij: sed ēt in vlteriori: vt si calen. ianua. data fuit gr̄a: calen. februarij creatur beneficiuꝫ quod cōfertur tituꝑ cuius mor tem nunc vacat: ⁊ tñ tūc deficit illa rō: sed ponis quē expectātem ex canonia non ex reseruatione vacaturi tm̄: cū canonico non debeatur simpliciter vacaturuꝫ sed cum se facultas obtulerit: non puto decre. hanc locū habere: sed debebitur illi pre benda ꝑ augmentuꝫ creata. de preben. relatum de cōces. preben. cum super. ⁊ in pre. decre. cum. M. de consti.

Cum rōni non congruat vt homines[a] disparis ꝓ fessionis: vel habitus si- mul in eisdem monaste riis[b] socientur[c]. ¶ Prohibemus ne religiosus aliquis in abbatem: vel prelatuꝫ[d] alterius religionis[e]: vel habitus[f] decetero[g] eligatur[h]. ¶ Quod si secus actum extiterit: sit eoipso irrituꝫ ⁊ inane[i]. ¶ Per hoc autem quin religiosus[k] in epi- scopuꝫ secularis vel cuiuslibet[m] re- gularis ecclesie licite possit eligi: non intendimus prohibere.

I. Dem.

¶ Cetus cardinalium sede vacā te iurisditionem papalem non ex ercet: nisi inquantum permittit cō cilium lugduñ. nec illud vel eius partem alterare potest. Secundo dicitur ꝙ officium camerarij: vel penitentiariorum pape durat eo mortuo: qui si deficiant: poterit ce- tus pro tempore vacationis alios surrogare. Tertio dterminās dio cesim intelligi id quod in concilio dicitur de territorio ⁊ districtu sta- tuit moriente papa extra curiaꝫ ip sius electionem fieri debere in loco vbi erat causarum ⁊ litterarum au dientia licet suspensa: nisi prius or dinatum esset de curia transferen da. Quarto prouidet casui quo cō tigeret cardinales omnes exire cō claue. Quinto statuit cardinales ꝑ exceptionem excommunicationis suspensionis: vel interdicti ab ele- tione non repelli. Ultimo electos ⁊ alios qui mittere vel ire tenentur ad curiam astringit ad id sede va- cante. h. d. Io. an.

Ne romani electōi pontificis

Cum rationi. Et primo ꝓhibitionis cām ponit. Scd̄o ꝓhibꝫ. Ter- tio decernit. Quarto ꝓtestatur: ptes patēt. Prima pars corrigit cōeꝫ opinionem iure fulcitā ⁊ consuetudine approbatā que habebat ꝙ pro fessus vnius religionis in prelatuꝫ alterius posset assumi: ⁊ lꝫ quidam distingue rent religionē maiorem a minori: ego putabam ꝙ satis esset eligendum esse pro fessum tria substātialia regule: vt maiori vel minori religiōi ꝑfici posset: qd̄ ēt placebat archi. xvi. q. i. q vere. ⁊ eodem ti. nullus. lib. vi. ꝑ quam decre. aperte hoc ꝓbat: ibi dū dicit vel alterius. Probabam ēt hoc rōne: q2 si ꝑfici pōt re- ligiosus ecclesie seculari ꝑpter curā: vt ꝓbat. xvi. q. i. dictos. ⁊. c. se. de stat. mo- na. ꝙ dei. fortius ergo regulari: lꝫ minoris religionis: vt dicere soleo ī decre. cuꝫ ad monasteriū. eo. ti. hic aūt expediūtur ibi. no. xvi. q. vii. in noua.

a ¶ Homines. hic ⁊ hec homo cōprehēdit ēt feminam: vnde etiā in monasterio monialium: quo ad suas prelatas habet hoc locū. nec impedit verbū religiosus quod sequitur: q2 femininum sub illo masculino comprehendit. de hoc eo. ti. ge nerali. li. vi. in glo. ij. sed dubitari posset an locū haberet in monasterio monia- lium que ꝑ mares reguntur. xviij. q. ij. qui religiosis. ⁊. c. ī decima. videtur qd̄ non: q2 inter illos nō est societas de qua sequitur: nec esse debet. vt in. c. in decima satis puto ideꝫ ꝑ verba generalia que sequunt: ⁊ similis questio. no. eo. ti. indē- nitatibus. §. sane.

b ¶ Monasterijs. ecclesias ergo seculares nō cōprehendit: ut. j. dicetur. Quid ō ecclesia sancti ambrosij mediolaneñ. vbi est duplex collegiū. s. monachoruꝫ ⁊ re gulariuꝫ canonicorū. Dic ꝙ cū quodlibet collegiū sit ibi diuisum: q2 monachi ꝑ abbatem reguntur: ⁊ canonici ꝑ prepositum: locus erit huic cōstitutioni ī illis pre latis assumendis. Io. an.

c ¶ Socientur. habebatur hoc. xvi. q. vii. in noua. ⁊ facit eo. tit. cum cām sed' ꝫ statum antiquū ꝓuidebam⁹ ad hoc: q2 se cōfirmabat prelatus habitui illorum q bus perfectus erat. s. de vi. ⁊ hone. cle. deus qui. vbi de hoc. Ad. c. in noua. re spondebamus illud in vera disparitate qualis est secularis clerici vel laici ad pro fessos: ⁊ circa hoc vide qd̄ scripsi de testa. ioānes. in. iij. oppo. ⁊ qd̄ no eo. ti. offi cij. in glo. pe.

d ¶ Prelatū. puta ꝑorem: magistrum: ministrū. custodē: ꝑpositū: archipresby- terū vel qd̄cūq3 sit nomē. Et no. ꝙ lꝫ rō supior sit generalis ēt quo ad socios tñ nō prohibet eligi in socium ⁊ frem: qd̄ intellige cū distinctione an sit minoris re ligionis paris vel maioris: vt no. de ꝑben. cū singula. §. pe. li. vi.

e ¶ Religionis. no. supra dixit ꝓfessiōis: ex quo ergo diuersa ē religio: puta cister ciensis ⁊ carthusiēsis: lꝫ forsan idē ꝓfiteat vtraq3 cadit sub ꝓhibitione.

f ¶ Vel habitus. nō dicit coloris: ꝑ qd̄ videt ꝙ oēs regulares canonici q ꝓfitent regulā augustini: lꝫ varient in colore: q2 aliqui habent colorē nigrum alij albuꝫ alij griseū alij mixtū inuicē eligi pñt: qd̄ videt maxime q2 dr̄ ipsoꝝ habi- tum esse lineaꝫ togā: quā sub cappa deportāt: facit ēt. j. de sta. mona. ne ī agro post prin. facit etiam qd̄ no. xvi. q. vij. in noua. Itē in quibusdaꝫ re ligionibus est videre: ꝙ est ēt duplex color: vnde videmus ꝙ cisterciēses ⁊ griseo ⁊ albo colore prout placet vtūtur: vbi vero color esset de habitu ⁊ ipsius substantia: diuer sitas ipsius coloris indu ceret diuersitatē habit⁹. facit. j. de regu. eos qui Io. an.

g ¶ Decreto. electiones prius factas non vitiat: ēt si super illis cōstitutio nis tempore lis pēderet facit qd̄ not. ⁊ dixi de po stu. c. vno. li. vi.

h ¶ Eligat: non ꝓhibet postulari ex causa: sꝫ pu to ꝙ a papa ⁊ simi. not. de electionibus. Idēnita tib⁹ post principiuꝫ. lib. vi. sed nunq̄d per viam ꝓuisionis talis ꝑfici po- terit: qd̄ videtur. cū ista sint diuersa. de preben. cū in illis. li. vi. ⁊ hec cō stitutio ius vetus corri- git. ī casu ergo nō expres so stet iuri antiquo. C. ō appel. precipim⁹. in fi. de testa. sancimus. ⁊ licꝫ hoc posset defendi: ꝯr iā tñ esse videt ō mente cō stituētis ꝑ rōnē hic exp̄s sam que cōis est: ⁊ hoc salteꝫ in eo q ꝓuidet ex iure ad ipsum deuoluto: ꝓ pter delictum vel negligentiam electoris: facit infra de supplen. negl. pre la. c. primo. ⁊ quod ibi dicam.

i ¶ Inane confirmatio ergo secuta nihil operatur: concor. quod no. s. eo. ꝙ sit. li. vi. in fi. vlt. glo.

k ¶ Religiosus. etiam nouitius. s. e. ti. nullus. li. vi. ⁊ vide qd̄ ibi no. in vlt. glo. ēt si sit mendicans: saluo quod habes. e. ti. quorundam. li. vi. de regula. vt professores.

l ¶ Secularis. dicunt qdā ex quo religiosus ꝑmittit eligi in epꝫ ecclesie se cularis. in prelatum alterius secularis ecclesie non poterit eligi: sꝫ hoc nō credo ꝑ ꝑdictū verbū. s. in eisdeꝫ monasterijs: ⁊ cū illud nō sit expsse muta tum: in suo statu ꝑsistant antiqua iura que id ꝑmittūt. li. vi. priscis. lviij. di. c. i. xvi. q. i. doctos cū multis. c. se. de sta. mona. ꝙ dei. Incidēter ergo dictū est hic de seculari: cum principaliter de regulari itenderet protestari vt seqtur: ⁊ satis placet hoc in secularibus ecclesijs non collegiatis: sed de collegiatis maius est dubiū: sed quod ⁊ in illis possit: facit qd̄ no. Her. s. de sta. mona. c. ij. in fi. iij. glo. ⁊. c. ꝙ dei timorē. ⁊ no. Io. lxviij. di. c. ij. lxiij. di. c. quorundaꝫ. xvi. q. vij. in noua. Itē ꝯriuꝫ facit qd̄ no. Host. in predi. decre. ꝙ dei. vbi tenet monachuꝫ nō posse habere prepositurā vel decanatum ecclesie secularis: nisi ex dispensatione hoc fiat ob necessitateꝫ curie animarum. Item hic sola disparitas habitus īpedit: fortius īpedire debet disparitas habitus ⁊ ꝓfessionis: vt in casu isto. s. cū religiosus ꝑfi cit collegio seculariū clericorū: ⁊ hoc maxime in simul viuentibus: ī qb⁹ plus artat ꝑncipiū decre. ⁊ q q̄nq3 funguntur ꝑuilegijs religiosoꝝ ō vi. ⁊ hone. clerico. qm̄. ⁊ no. xvi. q. i. decimas. egeret hoc declaratione. sꝫut ꝑ- dixi doꝫ in eisdem monasterijs. multū facit ꝙ possit hodie sicut olim. ni- si dicas ꝙ verbū monasterijs ponat pro ecclesijs: sic. xvi. q. vij. nemini. Posset etiā dici ꝙ clerici seculares nō habent certū habitū: cum non sit expressum in iure de colore vel forma: per que vel quorū alteꝝ oportet ha bitum discerni: vt predixi: ⁊ lꝫ fatear certas formas ⁊ colores eis esse ꝓhi bitos. j. de vi. ⁊ ho. cle. qm̄. s. e. ti. clerici. i. nō ex hoc seqt certuꝫ habitū eē ꝑfituꝫ: large tamen dicimus habitum clericalem conuenientem ⁊ non ꝓ hibitum clericis: sicut ⁊ laicalem conuenienteꝫ laicis. de sen. excom. si iu dex. li. vi.

m ¶ Cuiuslibet. q. d. ēt si sit alterius religionis vel habitus. Io. an.

Ne romani. Diuiditur ī sex partes vt patet ex rubro: q2 primo po nit de potestate cardinalium se. vacan. Secundo ō officio camerarij vel penitētiarij ibi eo tñ. Tertio determinat q̄d cōprehēdatur appellatiōe dio. ⁊ q̄d si papa morit extra curiā ibi sane. Quarto determinat q̄d si ꝯti gat oēs cardinales exire cōclaue ibi porro. Quīto de exceptiōe censure nō opponēde ꝯ cardinales eligentes romanū pontificē ibi ceteruꝫ. Sexto ar- tat venire debētes existētes extra curiā vt veniant lꝫ itellexerit sedeꝫ vacare ibi verū. Io. de Imol. Et principaliter determinat ⁊ supplet decreta. ubi periculum. s. eo. quas opiniones aūt approbet: vel reprobet dicā per par tes: ⁊ ꝑma pars determinat qd̄ no. lxxix. dis. nullus. ii. ⁊ corrigit qd̄ no. Hostien. de pe. ⁊ re. cum ex eo cui⁹ opiniones ⁊ rōnes scripsi de scisma. c. vno. li. vi. ⁊ approbat qd̄ ibi no. ⁊ qd̄ tenet archidia. in decreta. predi. vbi ꝑiculuꝫ. §. ceteꝝ. in fi. qd̄ spālius ꝯtingit hunc casum. Bar. ēt sequebatur

Host.e.ti.cupientes.§.ꝓ fi.ꝛ etiã vicã.j.§.fi.

a Indeterminata. habes igit exẽplũ oportune determinationis de quo loquit proemium harum constitutionum.

b Dilationem. summe periculosam: vt in eadẽ ꝓsti. in pn. Jo.an.

c Cetera. que patere possunt ex glo. predictis.

d Inferiorem. xxi. di. iferior. s. de maio. ꝛ obedi. cũ inferior. C. ó legi. .l.fi.ꝛ hoc maxime cum ille iferior ab illo superiore recipit potestatez: vt in casu nostro cetus cardinaliuz a papa: per qó idez videt ó ꝓcilio. s. e. ntu. significasti. ix. q. iii. cuncta.

e Tolli. iuuari posset ꝑ pene adiectionem. de hoc viri de offi. archipb. by. c. fi.

f Nõ pót. hoc ẽt fatebãt host. s. e. licet. dicẽs ꝙ cardinales illi cõstitutioni expresse renũciare non poterant per hãc rationez: tacite sic vt. j. vicam.

g Lugduñ. s. eo. vbi periculum. lib. vi.

h Cetum. collegiũ vocatur. de scisma. ca. vno li. vi. que satis resonat i idem: vt patet. xv. disti. canones. in fi. alibi vicitur gremiuz. xxiij. dist. in nomine domini. ante mediũ. Qũo vero cardinales habẽt ius collegij vt capituli: nec cẽsentur iure singulorũ in diuersis titulis locatorũ satis tractauit Host. de iude. ad liberandam.

i Cardinalium. vnde sic vicatur. no. s. de offi. archipresby. c. ij. in prima. glo. Jo.an.

k Modificari. diminutionẽ ꝓtinet. de verb. sig. c. fi. ꝛ multa verba hic ponit. vij. q. i. vt oẽm modũ ꝑ quẽ ꝓstitutio tãgi posset includat. Jo.an.

l Dispensari. hoc addit: qꝛ stante cõstitutione maioris. minor qñqz contra illã dispensat. de eta. ꝛ q̃li. c. vno. li. vi. cũ similibus.

m Partem. qd iuris sit de toto ꝛc. ff. de rei. vendi. que de tota: ꝛ. s. ó do. inter vi. ꝛ vro. nuper.

n Nõ cõsonam. quod ergo dicebat hostien. ꝙ alia collegia hoc habent ergo ꝛ collegiuz cardinalium. Rñdetur illis permissum. huic expresse ꝑ hibitum: ꝛ si per antiqua iura concessum prius erat. per istã posteriorem ꝓstõnem correctuz. de cõsti. c. i. li. vi. Et sic breuiter rñdetur ad q̃plures et rõnibus hostien. qui tñ excusabil' est. qꝛ nõ vidit decre. vbi periculum. Ad id qó dicitur nõ esse verisimile filiũ dei voluisse mortuo papa gregẽ fideliũ esse sine pastore. vel ecclesiam sine sponso. Rñdetur ꝙ spõsus rector ꝛ pastor est eps ꝛ caput ecclie: que ẽ ipsius corpus. primũ patet. lxx. di. ieiunũ. ii. in fi. scm. revi. di. c. i. circa mediũ. tertiuz de sacra vnc. c. i. ver. sed vbi. iij. q. iiij. c. fi. Licet ergo deficiet vicarius nõ deficiat pncipalis. q vicarius solum petro ꝛ successoribus apostolis datus fuit. Absurditas aũt hui⁹ opinionis apparet: qꝛ pm eam non esset necessarium papã eligi: et quo cetus cardinalium xpi vicarium haberet. Item nec esset hoc expediens quod cuiqz patet. ꝛ facit de cõces. preben. qꝛ diuersitatẽ. in pn. ꝛ in decisa.

o Reprobamus, sed nunquid per hoc reprobatur opi. Goff. Host. ꝛ compostel. ꝛ Guil. que habet cardinales tollere posse: ꝙ de numero duarum partium statuit concil. lateran. s. e. licet. s. ordinando ꝙ nominatus a pluribus ~~inter~~ tinio sit papa: vt ibi scripsi. Dic ꝙ non: quia illud conci. illam opi. approbat cum dicit: nisi maior iteruenerit concordia: et quo ergo concordant nominatum vel nominandum a pluribus esse papam videtur ille nominat⁹ ab omnibus: ꝛ facit quod no. s. eo. ti. si cui lib. vi. in glo. no.

p Potestatis. reprobatur ergo quod no. bug. lxxix. disti. nullus. i. cuius dictũ recitat hosti. s. e. licet. q diterat cardinales posse tunc creare cardinalem: cum possint tunc creare papaz quod plus est: sed videmus ꝙ capl̃n creat episcopuz: nec tñ cõferr beneficia ad illius solius collationẽ spectantia. ne se. va. c. vno. lib. vi.

q Pertinentis. si ergo aliquid diuisim ad collegiuz pertinet: quod forte prior ipsorum expedit vt est moris: hoc non impedit. facit predi. decre. vnica. ꝛ de rescrip. edoceri.

r Permittitur. in. §. idem quoqz.

s Camerarium. ad quẽ spectat temporalia pauperibus erogare: ut no. Jo. viij. q. i. hodie aũt magnuz est officium ꝛ iurisditionẽ exercet. circa oẽs debẽtes camere: ꝛ auditorẽ habet etiã ad hoc quem puto ꝙ habere possit sede vacante per hanc litteram: prouisione tñ pendente cardinales nil ab ipso recipient: ut i predi. decre. vbi. §. prouisionis.

t Maiorem. ex penitentiarijs: quod sequitur ꝛ est sensus ꝙ offiñ penitentiarij maioris q solet esse cardinalis vel aliorum minorum nõ expirat: tẽpore tñ inclusiõis maior penitentiarius si est cardinalis per se non pót vti officio: si tñ nollet in clausura manere ẽt psonaliter vtẽt officio vt fecit. d. tusculanus.

u Quoꝝ. interpositio.

x Expirare. hoc de penitẽtiarijs tenebat hosti. de sen. excõ. ꝙ de his. in fi. vbi determinat quod no. i spe. ti. iij. §. i. vbi defendit guil. ꝙ camerarius marischalcus ꝛ auditor camere habent ordinariaz: ꝙ si verũ esset de iure cõi duraret illoꝝ officium mortuo papa. de offi. leg. .c. ii. li. vi. sed ꝑ de marischalco nil dr. ꝛ vide qó viri. s. e. ꝓpil. ti. i. auditor. in pma glo. Pm qd. Si aũt dicamus istos habere delegatam: spãle hic inducit ꝙ durat ólegata pꝰ mortẽ delegantis: sicut ꝛ. s. de here. in fidei. li. vi.

y Quouismodo. puta qꝛ incidit in furorem vel infirmitatez que ipedit executõez officij. idẽ puto si recederet vel nollet officium exercere.

z Cetus. potest suppleri vel ꝑs maior: qꝛ qó maior: ꝛc. l vi. distin. apostolica. de elec. cum inter cano. in pn. ff. ad municipa. l. ꝓ maior. ꝛ hoc vex vbi solũ ꝑ numero deficientiũ surrogant: vbi vero ꝑ ampliori necessaria sit plena concordia. ꝛ sic intelligo qó sequitur. Jo.an.

a Deficientium. tolle qó est. j. alios surrogare.

b Penitentiarios. secus ergo quo ad camerarium.

c Si hoc. videz ꝙ ꝑ ampliori numero surrogent penitentiarij. Sed nũquid nullo deficiẽte poterit cetus ꝑ ampliori numero ꝓcorditer pniarios surrogare ó verbis: vt ꝙ nõ. cũ ꝓstõ sit ꝓhibitoria preter casus permissos: ꝛ istud non videt permissum: nisi cum aliquis deficit. Jo.an.

d Cõcorditer. idẽ i ócre. vbi piculũ. §. nulli. ꝛ. §. idẽ quoqz. vnꝰ ergo solus hoc impedire poterit: facit qó no. eo. ti. qꝛ pp. ver. vel saltẽ in. §. porro.

e Predictam in. §. porro.

f Moriente vel cedente: quod esse potest: vt de renun. c. i. lib. vi. Nam tũc quo ad sedem censetur mortuus. vij. q. i. §. ecce. in quib⁹. ꝛ cũ hic sit eadem ratio ꝛ fauor prouisionis ecclesie: ꝛ cesset ambitio: cesset etiam cõtrariũ de decre. susceptũ de rescrip. lib. vi.

g Regulariter. h. d. pp casus interdicti ꝛ rebellionis ibidem exceptos. Jo.an.

h Diocesim. iustum fuit hic plus ponderari diocesim quam districtũ: sicut ꝛ i casu de rescrip. statutum. lib. vi. maxime qꝛ stante diocesi districtus facile variãtur: quandoqz per concessiones imperiales: quãdoqz per occupationes principũ vel ciuitatum: ad tales autem mutabilitates ecclesiaruz status nõ mutatur. r. distin. c. i. ci. disti. c. i. ꝛ de relegi. domi. c. primo. Si ergo papa moriẽ apud bazanum vel nouantulaz: que loca sunt districtus bononi. quia tamen loca ipsa sunt dioc. mutinen. in ciuitate mutinen. conuenire debent cardinales ꝛ ibidez includi: ſz cuz locus ille non distinguatur per ciuitatem mutinen. quomodo regens ciuitatez mutinen. illos includet: quare melius videbatur accipere proprie territoriuz vel districtum: sed forte ponderauit actor ꝙ multa sunt loca que non distinguuntur per ciuitates aliquas: sed per singularia dominia qui domini etiaz ciuitatib⁹ non respondent. Illi ergo non sunt de districtu ciuitatis: sunt tamen de diocesi. Ad primum dico ꝙ cardinales se debent offerre: ꝛ sperãdum est ꝙ hoc facient quia nõ facile continget qui aliqui se offerant: quos alij sequentur nolentes pdere vocem suam: vt de facto videmus: posset etiã esse locus remissioni de qua. j. de re iudi. pastoralis circa medium.

i Hoc casu. alijs ergo casib⁹ sumitur. vt hẽtur. ff. de ver. sig. pupillus. §. territorium tñ ꝛ alibi territoriũ ponit ꝑ diocesi. xvij. q. ij. c. si quis epꝰ. cui cõcor. de ꝓsti. c. ij. lib. vi. Qñqz ẽt parochia ponit ꝑ diocesi. xij. q. ij. bone rei. ó dona. apostolice. in prin. qñqz ponit ꝑ regione. ix. q. ij. epm.

g Alibi. i. in loco alterius diocesis.

h Non ibi. vbi moritur.

i Vacare. licet vacet inspicimus primũ statũ: ita mulier vidua vacãs denominatur a dignitate prioris mariti: donec alteri nupserit: ꝓcor. in decre. de foro cõpeten. et parte. in fi vlti. glo. Ponderamus igitur hic habitum siue actum: sic .s. e. ti. c. i. in fi.

a ¶ Ordinatum.ad idem de preben.si apostolica.in fi.li.vi.
b ¶ Transferenda.ad aliam diocesim:alias idem quod.s.
c ¶ Prouisio.s.q fiat electio in loco vbi papa morit vt in.d.§.porro.
d ¶ Porro.prouidet casui nō determinato per.c.vbi periculū.nam lз ibi i.§. sane.puideret quid iuris cum aliqui ex cardinalibus exeunt conclaue: ĩprouisū erat quid iuris quando oēs exeunt ⁊ casus iste post mortē clementis fuit de facto.
e ¶ Omnes.bene dicit:quia si aliqui vel aliqs remaneret:i illos vel illum residet ius eligendi:vt colligitur ex predi.decre.§.sane.⁊ facit quod no.de postu.prela.gratum.cum suis concor.vbi vero oēs mortui essent qd iuris:scripsi post hosti.⁊ scripsi.s.eo.licet.
f ¶ Predicte.de qbus habet i .c.preterea.
g ¶ Compellāt.sed quid si aliqui territorium illoꝝ exeant:faciant de his q infra districtū ipsorum manent. Sed nunqd illi soli poterunt eligere. Itē qd si nulli remanent vide qđ dixi .s.in glo.iustum. Itē quid si omnes remanent ⁊ aliqui citius reintrant conclaue:nūqd illi poterunt eligere:⁊ si alij non haberent iustam cām planum esset. Sed quid si alij nō intrātes habent iustum metū mortis:vt allegabat post mortem clementis:⁊ dicatur dñs tēporalis non esse potens ad securitatem ipsorū:vt etiam tunc dicebatur:quid fiet:⁊ quis de iusta causa metus cognoscet: ista non decisa:nec tunc prouisa adhuc egebunt prouisione.
h ¶ Contentas.in.§.q si premissa.
i ¶ Incursuri.q: pena ciuium et rectorum est punitio ciuitatis: videntur etiā includi pene de qbus ibi.i.§.ciuitas.
k ¶ In quo erant.habita distictione an lapsi essent tres dies tantum:an ēt.viij.vt ibi.i.§.cōclaue.

noscatur:nisi forsan ante mortem eandem ordinatum[a] esset per papam de curia trāsferenda[b]:quo casu seruetur prouisio[c] constitutionis predicte. ¶ Porro[d] si romano non electo pōtifice:cardinales omnes[e] simul vel successiue:quod absit:exire contingeret cōclaue deputatum eisdem:hi ad quos pertinet executio constitutionis predicte[f] illos ex ipsis quibus infirmitas corporis:aut nota debilitas excusationem non dabit:idem cōclaue quācito poterunt reintrare compellant[g]. Penas in predicta constitutione contentas[h] nisi hoc fecerint incursuri[i]. Cardinales autem huiusmodi conclaue reintrantes ad electionem iam dictam procedant: ⁊ alias constitutionem prefatam obseruent: sm statum in quo[k] erant in eodem conclaui:quando ipsum ut premittitur exiuerūt. ¶ Ceterum[l] vt circa electionem predictam eo magis vitentur defensiones ⁊ scismata:quo minor eligentibus aderit dissidendi facultas[m] decernimus vt nullus cardinalium cuiuslibet[n] excommunicationis suspēsionis aut interdicti pretextu a dicta valeat electiōe repelli:iuribus alijs[o] circa electionem eandem hactenus editis plene in suo robore duraturis. ¶ Uerum[p] quia tam ex prouisis[q] remedijs q̄ ex orationibus[r] ad deum super huiusmodi negocio effundēdis[s] quo breuiter huiusmodi celebretur electio: presumendum est probabiliter ⁊ sperandum:statuimus: vt electi ⁊ alij[t] qui ex quacunque[u] causa ad sedem apostolicam venire vel mittere[x] sunt astricti:ad ipsam cum vacat ac[y] si non vacaret venire vel mittere teneantur.

Idem

¶ Primo ponit formam sm quā appellans appellationem intimat appellato: vt per ipsam causa beneficialis ad curiam deuoluatur. Secundo prouidet cum appellatus vel ipsius specialis procurator nequit haberi. Tertio prouidet cum per metum appellati: vel suorum intimatio fieri non potest. Quarto viciat intimationem aliter factam. Quinto prorogat hunc modum intimandi ad alios casus.h.d. Ioā. andree.

Causam electionis[z] postulationis seu puisionis[⁊] per appellationem ab ipsa vel occasione[ꝯ] ipsius ad sedem apostolicam emissa:tunc demum ad sedem[x] eandem deuolui[a] censemus cum in appellati[b] aut procuratoris eiusdem in ipsa causa specialiter[c] constituti presentia interposita[d] fuerit: vt eorum alteri[e] infra mensem ab interpositione[f] ipsius vel saltem post lapsum eiusdem mensis quācito cōmode[g]

l ¶ Ceterum.iste.§.approbat quod no.Io.lxix.di.c.i.vbi no.de vitio eligentium obijci nō posse.⁊ prorogat opi.Compo.no.s.eodem licet.qui dixit cōtra electionem factam per duas partes excipi nō posse de excōmunicatione vel suspēsione eligentium etiam si sit notoria:nec ob.sm eum quod peccant alij cōmunicando talibus:faciunt enim hoc auctoritate illius iuris quod omnem exceptionē remouet:alle.ff.de riuis.l.seruus.§.si quis riuum. Item sm ipsum in casu necessitatis licite excōmunicato cōmunicatur:sed maior necessitas quam carentia vicarij iesu xpi nō posset haberi.xxij.dist.omnes.ij.q.vi.ad romanam ⁊ facit.s.de here.presidentes.li.vi.hic approbatur hec opinio etiam quo ad actum electiōis faciende.
m ¶ Facultas.fa.s.eo.idēnitatibus.§.vt autem.lib.vi.
n ¶ Cuiuslibet.iuris vel hoīs. Itē q̄liscunq sit suspēsio vel interdictum.
o ¶ Alijs.lxix.dist.per totum.xxiij.di.in noīe dñi.s.eo.lз.
p ¶ Uerum quia.approbat quod no.guil.⁊ Io.mo.s.eo.cupientes.i.rñ.li.vi. super ver.comparere.qui dicebant electum non venientem tunc.s.tempus illius constitutionis incurrere penam:mouebantur illa ratione:q: iurisditio pape ⁊ istius exercitium remanet penes collegium cardinalium:que ratio reprobat.s. .i.rñ. Dicebant tamen q papa deberet penam remittere:ex quo venit ante creationem pape licet post tēpora.alle.ff.si qs i ius vo.nō ierit.l.ij.§.fi. Archi. ibi in fi.pme partis propter verbum coram nobis:tenebat contrarium.s.q nō inciderit in penam tunc non veniendo:cum scripsi super illa decretali hunc casum nō tetigi quia mihi videbatur contra eqtatē q tunc incideret:⁊ per illud ver.coram nobis.de rigore videbatur q incideret. Quis enim pōt diuinare astrictus ad veniendū quādo sit papa creandus:cum ergo posset oī die creari:ergo omni die paratus sit is q astrictus est ad causam prosequendam:⁊ lз rigorosum videatur:respicit tamen expeditionē ecclesiarum:⁊ forte propter hoc non vtitur h verbo declarans.sed verbo statuimus.
q ¶ Prouisis.per decre.vbi ⁊ iura que allegaui in fi.pri.partis.
r ¶ Orationibus q̄lis debeat eē orō.vide q dicā.i.de reliq.⁊ vene san.si dñm ad fi.⁊ quō in ea sperandū est dixi satis i vltimo mēbro.glo.
s ¶ Effundendis.vt in decre.vbi periculum.i fi.⁊ verbum effusionis largitatē ⁊ abundantiam denotat.xvi.q.i.reuertimini.

t ¶ Alij.psone instructe opponentes ⁊ appellantes.
u ¶ Quacunq cā.per hoc vr q citatus qui tenet ire vel mittere ad curiam mortuo papa teneatur ad idem:cuius ꝯtrium no.hosti.s.de accu.licet vt ibi scripsi.s.verbo.accessisses.
x ¶ Mittere.sicut hi quos artat decre.i.s.e.li.vi.decre.i.de ap.⁊ decre. quāuis de of.or.e.li.itē electi cathedralium vel regularium ecclesiarum quos artat cōstō cupientes.nisi sint iuste impediti.vt eodē.c.§.quod si. Itē postulati quia sunt ecclesijs alligati:vt ibi.§.deniq vel femine.s.eo.indēnitatibus.§.sed cum eas.li.vi.
y ¶ Ac si non vacaret:⁊ sic patet q infra tēpora statuta.

Causam. Diuiditur in quinq partes.quia pmo ponit formam per quam appellatio debet intimari appellato: vt cā bñficialis ad curiam deuoluatur:secūdo puidet qñ appellatus uel ipsius spālis procurator non pōt hri ibi: quod si forsan. Tertio puidet qñ nō pōt fieri intimatio pp metum appellati:vel suoꝝ ibi.verum. quarto viciat intimationem aliter factam ibi:intimatio vero. quinto prorogat hunc modum intimandi ad alios ibi: idem quoq. Io.de Imo. Et determinat no.p Ioannem mo.⁊ Archidiaco. eo.ti.c.i.li.vi. sup ver. infra mensem.p Cōpostel.ibidem. ⁊ Guil.in Specu.ti.de citatio.§.sequit.post pncipiū. plenius de appel.§.qualiter ver.cautus ēt sit.⁊ ver. qd si pcuratori.adhuc aptius p Guil.mandegoti.in libello electionū in fi.p ipsum Io.mo.de reg.iur.in generali.li.vi.vltra medium:qđ no.s.eo.cupiētes.i.rñ.li.vi.sup.ver.notitiam.

z ¶ Electiōis.ēt epalis vel cathedralis ecclesie: vt dicam.i.§.pe.
⁊ ¶ Prouisionis.hec tria exprimit decre.i.eo.ti.li.vi.
ꝯ ¶ Occasione.i.pp cām electionis postulationis vel prouisionis vt si appellet a grauamine illato in iudicio:quo casu locū habet decre.i.s.eo.li.vi.sm Cōpostel.q plus ibi no.q si super pma appellatione dentur iudices extra curiam:⁊ ab illorū grauamine appellet:locum habet decre.illa ⁊ dicit se seruasse Inno.lз qdam ꝯ:q solum in cā prime appellationis hз locum hec decre.quod est ꝯ mentem:q: per scđam appellationē sicut per pmam possit protelari vocatio.
x ¶ Se.ap.in alijs nō hēt locū pdi.decre.i.s.eo.li.vt ibi.no.
a ¶ Deuolui.quo ad hoc vt pncipale negociū sit i curia:vt dicā.i.§.pe.
b ¶ Appellati.si ꝯ caplm uel collegiū appellet: vide qđ no.s.eo.bone.i. in glo.i.soli.de ꝯces.pbē.si capitulo.li.vi.in glo.vlt.Io.an.
c ¶ Spāliter.approbat opi.specu.in pncipio.ver.quid si pcuratori.vbi positis duabus opinionibus:quarū pma hēbat q nō sufficit intimare pcuratori.scđa q sufficit.dicebat pmā verā in generali pcuratore.scđam verā in spāli:allegabat de test.presentiū.§.ceteꝝ.li.vi.ff.đ li.cau.l.imo.ff. de ꝯben.emp.l.i hmōi.de procur.dilectus.⁊.c.nō iniuste.in fi. sicut āt spāli pcuratori appellati fieri pōt ītimatio ita ēt pōt fieri per spālem pcuratorē appellantis. Nā ⁊ talis in his causis appellat:qđ dic vt no.e.ti.p cur.li.vi. Quō vo formatur pcuratorium ad intimandū:⁊ quō p pcuratorem fiat intimatio.vide in pdic.libel.electionum.i fi.⁊ quō de pcuratorio suo:sic ⁊ de appellatione debet fidem facere.
d ¶ Interposita.⁊ tunc ĩterponit simul ⁊ ĩtimatur:quare cum in illis cōstet illum appellasse:alia ītimatio facienda nō est.
e ¶ Alteri.s.appellato: vel spāli pcuratori:ergo fortius si vtriq simul vel diuisim:⁊ tolle hlr am legitime ītimatam q sequit.
f ¶ Interpositione.⁊ sic currit de momēto ad momētū:ꝯor.s.đ re iu.q ad ꝯsultationē.ibi a platiōe.⁊ quot dies hēat mēsis:notaui.e.ti.quam sit lib.vi.
g ¶ Cōmode.ꝯcor.pdic.decre.q sit i prin.li.vi.⁊.c.cupien-

fieri poterit legitime intimata: porrecto[a] videlicet[b] sibi sub scriptura autentica[c] vel perlecto[d] illius tenore & copia modo cõsimili[e]: si petita[f] fuerit ide facta. ¶ Quod si forsan appellatũ abesse: & procuratorez talẽ[g] non inueniri cõtingat[h] i domo[i] quã ipe appellatus habitare[k] cõmũiter[l] cõsueuit: vel si domus eadem in remotis[m] existat: in ecclesia cathedrali[n] in cuius ciuitate vel diocesi consistit beneficiuz: & nihilominus vtroq[o] casu in ecclesia vel bñficio[p] d quo agitur volumus appellationẽ huiusmodi publicari: ac de ipsa quandocũq3 petitum fuerit copiam modo pmisso[q] fieri appellato. ¶ Uerum si propter appellati aut suorum metum[r] vel potentiam intimatio fieri nequeat: vt prefertur[s] appellationem eandem in loco aliquo[t] publico[v] sic solẽniter[x] volum[9] publicari: q ad appellati seu eius pcuratoris[y] noticiam possit verisimiliter[z] peruẽire. ¶ Intimatio vero aliter facta omni careat iuris effectu: nec causa per appellationem eandẽ ad sedez censeatur duoluta[c] predictaz: nisi ad appellatũ[9] ei[9] plena[z] & certa[a] noticia ifra tps[b] pdictuz aliter peruenisset. ¶ Idem quoq3 in alijs casibus[c] obseruari volum[9]: in quibus requiritur intimatio facienda.

I Dem.

¶ Decre. vt circa locum non hẽt cum appellans ius suum vel ecclesie directe psequit: sed cum in formam vel personas opponit crimina vel defectus quorũ circũstãtias si nõ specificauit sup illis nõ audit:

tes.§.ceter.venict hoc in arbitratu boni viri: & datur hic tps arbitrarium ad purgandũ moram tpis determinati: alibi ecõuerso daf tps determinatum ad purgandũ morã tpis arbitrarij. in pdi.§.ceterũ. & p hoc vr q post hoc tps facta intimatio nõ deuoluat: vt dicam in fi.

a ¶ Porrecto. per hoc patet q expensis intimãtis habet hoc fieri: sicut d libello dicitur.iij.q.iij.offeratur.

b ¶ Uidelicet: declarat d bũ legitime: qd premisit

c ¶ Autentica.s. confecta mãu publica: vel hñte sigillum autenticuz de sen.excom.cum medicinalis.lib.vj. & satis dixi. de proba.post cessionem. vt .n.dicebat spe. in ver. in prin.alle.graue esset dicere quod aduersario meo dicenti se appellasse ad curiam teneatur credere: cuz appellatõ hoc casu habet vim citationis.vt.j.dicam: & quomodo appellato interduz expediat autentica scriptura patet.j.c.pri.§.pe.

d ¶ Uel perlecto: patet q primo casu cum porrigit nõ est legi necesse scor.d appellatio.li.vi. & istud p designat integram lectionẽ: simile.ff.d verbo.si.vrbana.§.pnoctare.

e ¶ Cõsimili.s.sub scriptura autentica.

f ¶ Si petita: si ergo non petitur sufficit legisse: cõcor.Z.d sepul.c.i.i fi.li.vj.de sen.ex.c.i.e.li.p qd.c.patet q vtile csiliuz eẽt appellato de petitione predicta facere cõfici publicũ instrumentuz: satis tñ eẽt de hoc p testes fidem fieri posse: lz ibi secus.vbi notaui.Jo.an.

g ¶ Talem: specialẽ de quo premisit.

h ¶ Contingat.collige litterã q est ifra volumus appellationez hmõi publicari.Jo.an.

i ¶ In domo.i.añ domũ: eo.n.iuito nõ dz domũ igredi: faceret.n.iniuriam.ff.de iniu vo.l.pleriq3. & l.se. & de hoc dixi de eo q mit.i pos.c.fi.

k ¶ Habitare: etiam si sit inqlinus.ff.de dã.infec.l.iiij.§.si domum.

l ¶ Cõiter lz ergo ibi nõ habitet vltra dimidiuz ãni: lz min[9]: ex quo tñ habitat plusquã alibi: ibi poterit fieri itimatio: ad hoc.ff.de ver.sig.maiore s si eqliter habitaret in duobus locis: i quolibet illox fieri poterit vbi elegerit appellãs: & tutũ eẽt fieri i vtroq3.facit de sepul.cũ qs.§.i.li.vi.

m ¶ Remotis: ex remotione ergo loci statuif ius diuersum.de sen.excõ.relatum.de tẽpo.or.cũ nullus.§.ij.li.vj. & vt ibi no.puto hoc arbitrariũ d hoc.Z.de resti.iite.tum ex lris.in glo.pe.

n ¶ Cathedrali.cõcor.j.de fo.cõpe.quãuis.

o ¶ Utroq3 casu.s.cum publicatio fit ad domũ vel in ecclesia cathedrali ppter domus distantiam.

p ¶ Bñficio: et si eẽt cãpestre vel rurale: & si nõ sit ibi notarius nec pñtia testiũ illos adducat: & sic suaf in hoc cãu: & i casu decre.vl.e.ti.li.vi.

q ¶ Premisso.s.sub autentica scriptura.

r ¶ Metum: iustum.de ap.si iustus.

s ¶ Ut pferf: q nec dño: nec spãli pcuratori: nec ad domũ habitatiõis & in beneficio: nec i ecclesia cathedrali & beneficio. Si aũt dñs vl appellans locuz adif non possit psonaliter: posset tñ adire p pcuratorez vel ecõtra nõ p pcuratorẽ: sed psonaliter põt adire: nec erit locus ei qd df: lz itimatõez ad domũ fieri oportebit: & hoc vult lra ista vt prefertur.

t ¶ Aliquo.lz ergo sanũ sit cõsiliũ.qd no.guil.mãde.in libello pdicto super forma pe.s.q i plurib[9] locis fiat publicatio: q tanto maior psumptio ent cõtra appellatum de scientia.facit de postula.pla.c.i.q ma.accu.pos.in ma.p hãc tamen litterã patet satis esse q fiat i vno loco: dummõ sit publicus.&c.vt hic dicit.

u ¶ Publico: ad tollendas illox fraudes: q captata oportũitate absẽtis illorum quos tãgit vel p quos possit infirmari faciũt tales intimationes facti i auc.de litig.§.oẽm.col.viij. & sifr qd no.Z.e.ti.c.vlt.li.vi.

x ¶ Solẽniter volum[9]: publicare cõcor.e.ti.q pp.in fi.fiet aũt i loco vicinori.e.ti.vbi piculũ.§.porro.li.vi.de presum.quosdam. & c. qto.i publica missa pplosa vel smonib[9] vl nũdinis vel alio actu p pplm frequẽtato

y ¶ Procuratoris: spãlis.de quo prius dixit.

z ¶ Uerisimiliter: facit extraua.boni.rẽ nõ nouã.post prin. Et no. q i spicitur verisimilitudo: cõcor.Z.de presump.q verisimile. & c.lras.de reg.iur.inspicimus lib.vi.

& ¶ Deuoluta: qd ergo no.Inno. & Hosti.in glo.in pñ.allega.q decre.i.e.ti.li.vi.artat et ignorantes: ex quo appellatio publice fuit omissa: cuz cõstitutio illa voluerit puidere Z vacationes ecclesiarũ: vel est falsũ: vel intelligendum non de appellato: sed de alijs quox itereft: vel intelligẽdũ est

sm proximũ dictũ qñ.s.ita publice factũ: ẽ q verisimiliter potuit ad appellati.vl specialis procuratoris noticiã puenire: & hoc tunc demũ quãdo propter metuz vl potẽtiaz &c. vt ibi.cũ.n.talis appellatio habeat vim citationis peremptorie: vt ibi ad idez de ap.sepe.ita q non veniens i termino iuris habef cõtumax & pcedif contra eũ vt Z cõtumacẽ: & i pncipali absurdũ esset cõtumacẽ censeri ignorantez cui appellatio itimata non esset: & hec oĩa vera puto: etiaz in electionibus cathedralium: & regulariuz ecclesiarum de qb[9] loquitur decre.cupientes: vt ex quo nõ aliter quã p appellationez deuoluunf ad curiã necesse sit p hunc moduz itimationẽ fieri. Forti[9] enim punit & artat cstitutio cupientes.quã dcre.i. puuat eniz iure quesito & totali prosecutione processus & ad psonalẽ artat cõparationez sed decre.i. punit solũ i pcessu fiendo i partis absentia: & per eũ satis ẽ procuratorem mittere: ergo etiã fortius ibi facienda est itimatio & sic ab olim seruauit curia. quando tñ appellatus non poterit haberi: varie loquebãtur doc.quod tamen hic expeditum est. Et not. q lz hec lra vitet itimationem & impediat deuolutionem nõ vitiat appellationẽ quomin[9] sup ea posset extra curiaz impetrari vnde in talibus appellationib[9] no.tria tẽpora. Primum quo prescribitur appellatõi nec possit iterponi: & est.x.diex a noticia.de ap.cõcertationi.lib.vi. Secũduz quo pscribitur deuolutioni pncipalis negocii ad curiaz si nõ fiat itimatio: vel fiat sed non i debito tẽpore & debita forma. & de hoc hic. Tertiũ quo prescribitur psecutioni. & i deuolutis seruanda sunt tempora decre.i. & decre.cupientes.in alijs daf ãn[9] & excã bienniũ & vltra.de ap.cuz sit ex rõne.pdictox aũt secunduz nõ põt eẽ sine prio.i.deuolutio sine appellatione: sed primum bene potest eẽ sine secundo.d ap.cordi.li.vi.vnde dicit Jo.mo.in pdicta regula in generali.q cum negocium tractari in consistorio principis sit d spãle: hoc ius singulaf facilius tollit q cõe.alle.ff.de pac.si vn[9].§.pactus.in autẽ.de non alie.§.q do coll.ij. Audiui aliquos dicentes q mens est huius lre: q nõ valeat appellatio pdicto modo non intimata: ita q non valeat impetratio sup ea facta etiã extra curiam. Mihi placet pmũ dictum: qd etiaz placet Jo.mo.vt predixi. Sed ob.q sm hoc erit i ptãte appellãtis eludere decre.statuimus. & non deferre principale negociũ ad curiam. Solutio appellato & ignorãti non appellanti intendit hec cõstitutio puidere: quare consulo q appellãs vadat vel sufficientẽ mittat: vt si veniret appellat[9] forte sciẽs quẽ ignorare credebat: pcedi possit vel si papa ad curiaz citare vellet appellatũ alias ex parte appellanti nullo veniente planũ ẽ q pena pcessus de q decre.i. loquif locum hrẽ nõ posset sed pena decre.cupientes.de qua pdixi bene posset habere locuz etiã appellato non veniente.

z ¶ Appellatũ.nõ reperit de pcuratore.p qd videtur q hoc casu vbi nõ p modos pdictos haberef noticia non sufficiat pcuratorẽ sciuisse.

& ¶ Plena: & certa no.q nõ sufficit talis qlis: sicut in casu decre.illõ de ele.ex.mi.cũ similib[9] de plena dicit: vt toti[9] appellationis & oĩuz obiectorũ in illa noticiã habuerit: ac etiaz testis dicit plenam veritatez.d accu.cuz dilecti.

a ¶ Certa.dicit vt idubitatũ sibi sit vl esse debeat sic appellatuz ex quo autez cert[9] est certificari vlterius non debet.de reg.iur.euz q cert[9].posset autẽ hoc cõstare: q sup appellatiõe consuluit aduocatos amicos vel simili mõ forte p amicum pprĩu vel amicũ appellantis sibi plene fuerat intimata.

b ¶ Tps pdictũ.s.mensis: vl postquã cito cõmode fieri posset.Z.e.c.in prin. & no.q p hanc lram puto q notificatio facta post tps pdictuz nõ artat appellatuz nec deuoluit alias sequeref absurdũ: q si post annũ vel qnquẽniuz notificaret appellationem: artaret appellatum & deuolueret. Hec aũt tpis determinatõ pcedit ab hac constitutione: de qua pdi.doc.non cogitauerunt. Inter alia ergo substãtialia vt deuoluat appellatio causas beneficiales ad curiã: de quib[9].Z.e.c.i. & c.vt circa.li.vi.regrif debita notificatio de qua hic loqtur & q fiat ifra tps hic expssũ his & alijs cõcurrentibus sic deuoluitur: q cõstituit absentẽ cõtumacẽ & pcedif i ipsi[9] absentia pncipali ẽt ad diffinitiuã: ex quo nõ venit infra tpa. Sz an sic constituat cõtumacẽ q nõ possit appellare a diffinitiua Z se lata dubitari solet & compo.i p di.decre.i.e.ti.li.vj.in gl.qualiter pbationes i.v.q.tenet q qñ citatio vel notificatio psonaliter apprehẽdit: sit vere cõtumax nec appellet: q ñ do facta fuit ad domũ ecclesiã vel locuz publicuz: tũc sit ficte cõtumax & appellare possit: & fertur hãc opinionez multum vigere in curia. Aliquibus videtur q satis ẽ in hoc cãu absentẽ puniri i pcessu & diffinitione cause: nõ ẽ autez per hoc equum appellatione puari: cum non sit expressum: & vide qd dicã.j.de dolo & contu.si añ.supradicta p cedunt in his beneficialib[9] de quibus locũ hz hec decre.i. In his vero qb[9] locum hz decre.cupientes planũ q nõ punitur cõtumax soluz in pcessu: imo cadit ab omni suo iure: vt ibi.§.q si.p.xx.

c ¶ Casibus: vt.j.de ap.c.i.j.de renũ.c.vno.Z.de pcu.mãdato ad idẽ.Z. vt li.nõ cõtest.qñ in casibus tenef qs nõ solum itimare: sed requirere.xvi.q.iiij.pla-

cuit.ij.§.de emp.⁊ ven.c.fi.§.de offi.ordi.si canonici.⁊.c.quãuis.de sen.exco.c.i.de sepul.c.i.li.vi.⁊.j.de sepul.dudũ.⁊.j.de here.c.i.cũ simili.In qbus etiã tutum est hunc ordinem obseruari.Sunt ẽt quedam intimationes que fieri debẽt pape in quibus nõ puto quod hic dicitur locũ habere:vt.§.õ pben.graue.§.metropolitani.de sta.mo.c.fi.§.qõ si forsan.de cle.egro.c.vno.§.si aũt.li.vi.⁊ in extraua.boni.sancta romana.⁊.j.de her.nolentes.ad fi.

C Onstitutionem. Consueuit.hic dicere.d.pe.q tex.huius cle.est difficilior aliquo alio huius voluminis adeo q nunquam legebat hanc decreta.⁊ precedentem quin si bi darent laborez.Diuidit aũt in qnq3 ptes:q2 prima declarat decre.vt circa non habere locu3 vbi exceptio que opponitur directe seu pncipaliter cõcernit ius opponentis vel ecclesie.in secũda ibi ceterũ declarat in casib' exceptis i decre.vt circa non ad mittendũ eũ qui omisit debita3 specificationem circũstantiarum.i tertia ibi:sane declarat appellationem facta3 in cã beneficiali p eũ qui prosequit propriu3 interesse omissa forma decre.ut circa alium volente3 venire pro interesse communi:⁊ non appellantem non debere admitti contra appellatũ.in eadem causa prosequendo eosdem articulos l3 possit assistere appellanti ne colludat et psequi suu3 interesse si illud ptendat.in quarta ibi insuper declarat appellante3 nõ seruata forma debita dec.vt circa non esse audiendũ p viam querele regulariter etia3 si illa appellatione nollet vti.i quinta ibi illius declarat omissionẽ forme decre.vt circa repellere omissionẽ fiendam ⁊ nõ viciare iam factas.Jo.de imo.Licet bonifacius aliqua declarauerit de qbus suo tpe dubitabatur circa decre.vt circa.vt.§.eo.is qui.⁊ q3.⁊.c.pcuratorum.⁊.c.cõstitutio.lib.vi.post cum tamen noua dubia emerserunt que clemẽs hac sua constitutione declarat.Et principaliter approbat quod obscure no.archi.in decre.vt circa dicens ibi:q electus non tenebatur seruare illam cõstitutionem sed satis erat q in sua appellatione seruaret antiqua iura.

etiam si iurat illas didicisse de nouo:nec etiam in eadẽ cã super illis auditur alius nõ appellans ⁊ prosequẽs cõe nõ propriu3 iteresse põt tamẽ assistere appellanti appellans qui nõ seruat formã:etiã si appellationi renunciat per viam querele ñ prosequitur obiecta:nec etiã alia ni si in casibus exceptis.Omissio forme l3 appellantẽ a pbatione repellat:non tamen infirmat probationem super his legitime factam ad uersarij confessione vel aliter.Aliquas opi.determinat:de quib' dicam per partes.h.d.Jo.an.

C Onstitutione3 vt circa[a] editã in concilio lugdunẽ.locum decernimus nõ habere:quando que opponuntur directe[b] respiciunt ius ecclesie[c] vel opponentis[d] persone sed[e] tantu3 ibi per competitorem[f] vel oppositorem quemlibet appellantem[g] in formam aut personas[h] defectus[i] vel crimina opponũtur[k] C Ceterum cu3 circa crimina vel defectus debitam circunstantiarũ[l] specificationem predictus omittit appellans:non est postmodum in prosecutione negocij sup his[m] audiendus:etiam si circunstãtias huiusmodi vel probationes earum p iuramentum asserat ad se peruenisse de nouo[n].C Sane[o] si quis cuius interest[p] ab electione postulatione vel prouisione[q] duxerit appellandum opponendo crimina vel defectus:forma[r] dicte constitutionis omissa[s]:eodem[t] postmodu3 appellationẽ huiusmodi psequẽte[u]:ali' superueniens non appellans[x] ɔtra appellatum in eadem[y] causa principaliter admitti non debet pro interesse cõi[z] eosde3 articulos[&] prosequẽdo:l3 appellanti possit assistere ne colludat[ɔ]:non tamen ei propter hoc prosecutione3 proprij[ꝝ] interẽ

a C Vt circa.§.e.li.vi.⁊ ita restringas hanc declarationem ad illam decre.nam decre.i.⁊.decre.cupientes.e.ti.⁊ lib.non contingit hec declaratio.Nam ille locũ habent etiam si nõ appelletur propter crimina vel defectus:sed propter interesse proprium appellantis nec mireris.nam ille artant ad veniendum vel mittendu3 infra certa tpa.decre.vt circa.ad exprimendũ ⁊ iurandum.

b C Directe:semp.n.secundario vel indirecte contingit ecclesiam.

c C Ecclesie:posset cõiungi ⁊ non cõiũgi verbu3 opponentis quod sequitur:⁊ hoc intendit:q si ecclesia vel prelatus ipsius noie se opponit:puta dicendo hoc esse õ re ecclesie illius q vocẽ habeat in electione.§.e.scriptu3.⁊.c.cõstitutis.⁊.c.cuma.na.de causa pos.cum ecclesia.vel q de ipsius gremio debeat eligi:vel q ad ca3 spectat prouisio de ɔsue.cum dilectus.de resti.in inte.c.ij.õ ver.si g.abbate non erit locus forme decre.vt circa.Idem si loquitur de ecclesia ad quã facta ẽ electio postulatio vel prouisio:vt q2 dicuntur facta pdicta ɔ priuilegia ipsius ecclesie.§.de elec.ɔsiderauim' vel opponit õ numero.§.de rescrip.cõstitutus.

d C Opponentis:vt q2 dicit bñficiũ ad se spectare vel sibi debitũ:vl' q ipse habet prouidere forte iure ad ipsum solum deuoluto:vel q fuit cõtemptus:vel q2 ẽ cãonice electus:his ⁊ similibus casibus in appellatione nõ ẽ necesse seruare constitutionem vt circa.Percipi dubitatum in curia in hoc casu scripserat papa mihi prouidere de beneficio in certa dioc.qõ nõ excedat valorem.l.florenorũ:vel si de loco sim oriundus:pro ticio scripsit simpliciter.secundo q sibi prouideret i eadem dioce.vt de vacanti vel primo vacaturo:post hoc vacante beneficio in diocesi:facio mihi per meũ executorem illud cõferri:ticius etiã facit sibi idem bñficiũ p suos executores cõferri:⁊ appellat a puisione mihi facta:⁊ pcessibus executorum meoru3 dicens q bñficiũ excedat summã taxatã:vel q nõ sum de diocesi oriũdus:dubitatur an decre.vt circa.in appellatione seruari debuerit:videt q non:per hoc principium:quasi appellatio fundetur super iure appellantis:nõ super defectib' vel criminibus.Contrarium videtur q2 vtroq3 casu opponitur cõtra forma3 prouisionis:⁊ nõ solum contra electionem circa quam statute sunt forme cõci.q2 pp co.ti.sed etiam ɔ puisione3 cadit obiectus in forma3:vt patet i littera ipsi' decre.vt circa.Item secundus obiectus satis est in personã vt defectiua dicatur ex loco originis:quo ad illud beneficium:⁊ l3 illud procedat a rescripto satis tamẽ ɔuenit iuri cõi:facit quod no.de rescrip.si pponente.in glo.fi.

e C Sed:repete decernimus locũ habere tantũ.⁊c.

f C Competitorem:eiusdem dignitatis vel beneficij cuiuscunq3:⁊ cõiunge appellantem qõ sequitur.

g C Appellantẽ.non dicit ad se.apo.vel ad nos.vt.§.c.pri.quod facit pro opi.quã tenui in decre.vt circa in glo.ad papã:tamẽ certũ est q solũ in extraiudicialib' appellationibus hoc locũ habet.§.e.cõstitutio.li.vi.

h C Personas:eligentium vel electi prouidẽtium vl' prouisi:postulãtiu3 vel postulati:ideo vtitur plurali:ad hoc.j.§.fi.⁊ que possint in his opponi:notaui in decre.vt circa.

i C Defectus:respicit formam ⁊ personas:sed quod sequit crimina:respicit personas.

k C Opponuntur:sat3 notabunt h verba ipsius cõstitutionis ibi dum dicebat:se opponũt pponendo aliqua ⁊c.vtilissimu3 tñ fuit hoc declarari.

l C Circunstantiarũ:approbat hec lr̃a qõ no.in decre.vt circa in glo.qd ergo ⁊ in decre.pcuratorum.eo.ti.lib.vi.s.q non sufficiat opponere periuriũ vl' homicidiu3:nisi fiat illorũ expssio:sic alibi debẽt expmi circunstantie õ de.egro.c.vno.li.vi.

m C Sup his.s.sup quibus omisit debitam specificatione3:ac si dicat q qdam plene specificauit:quedã nõ:⁊ legitime iurauit:super specificatis audiet.sup alijs non etiã si vult iurare q circunstãtias seu pbationes ipsa3 de nouo pcepit:vt seqt.

n C De nouo:videbatur ɔrium per decre.vt circa vbi sup nõ oppositis audit appellans cum iuramẽto q illa de nouo peruenerint ad ipsius noticiã.ergo idẽ videbatur õ circunstãtijs ñ sufficiẽter expssis l3 ɔriũ h determinat:q2 vbi nõ oppono qõ ignoro vl' qõ scio:l3 nõ credo me posse pbare q h nullũ vitiũ est:iustũ:est ergo vt postmodu3 admittar cum iuramento vt ibi l3 vbi oppono ⁊ circunstantias nõ expmo:h vitiũ ẽ:q2 nõ debite oppono.Ite3 q2 nõ vr̃ iuramẽtũ posse defendi:quo iuraui me posse credere pbare:ex quo nũc dico me nouiter circunstãtias vl' pbationes pcepisse:ergo merito h aliud q alibi:⁊ sic no.qõ dicere soleo:de confir.vti.vl' inu.hõc.q2 iterdũ expediẽti' est in totũ ditatẽ tacere q nõ pfecte dicere.Jo.an.

o C Sane:determĩat aliqualiter no.p Compo.§.e.c.i.li.vi.i glo.vñ merito.§.sed ad qd admittetur.

p C Interest.de hoc interesse no.in decre.vt circa.

q C Prouisione:fcã vel facienda:qõ dic vt.§.eodẽ.q ɔ certã.li.vi.

r C Forma.specificationis de q̃ pmisit.

s C Omissa:in quibusdam.

t C Eodẽ.s.appellante:⁊ idẽ in adherẽte:p decre.vt circa.§.aliogn.

u C Prosequente:quo ad illa i qb' fuauit cõstitutionẽ vel in qbus ɔstitutio ñ artabat.vt.§.i.rñ.certũ est.n.q si aliqua sufficienter expssit aliq̃ nõ:quo ad expressa tenet appellatio dũmõ i alijs ɔstitutionẽ seruauerit.

x C Nõ appellans:nec etiã adherens:vt sit fortius dubiũ:l3 lr̃a sequens q̃ dicit q põt assistere videtur ɔria:sed illud pp interesse.

y C Eadẽ cã:ergo in alia poterit:hoc verũ p viã actiõis:⁊ sic non fuit õ adherentib' vt dicã.j.c.pri.§.⁊ si dicas qd pficit hec appellatio:dic q multũ.q2 succũbet appellans in istãtia:⁊ puniet i expẽsis ⁊ penis decre.i.§.c.li.vi.⁊ fiet executio ɔ ipm.itẽ forsan ille terti' postea non aget vl' agens ex aliquo capite forsan repelleretur.Jo.an.

z C Cõi.s.qñ:⁊ i his psequtur ius vl' interesse eccl'ie vl' cõe sui ⁊ appellantis:vt cu3 d' criminosus is q est electus vl' puisus vl' defectuosus:vl' electio vel puisio fcã p eu3 q ñ potuit pp crimĩa vel defect':vl' fcã puisio p lr̃as surrepticias ul' his sĩlia.

& C Articulos.s.non specificatos:⁊ h voluit.§.aliogn i decre.vt circa quo ad appellãte3 ⁊ adherẽtes:sed ista latius loqt.⁊ l3 pma faciẽ videretur iniquũ q vn' psequi nõ possit id a quo repellit alter pp ieptitudinẽ ppositionis uel defectum pponentis.⁊.fa.ij.q.i.phibetur.x.q.ult.libellorum.in fi.§.de accusatio.ueniens.ff.de accu.l.hi tamẽ.in fi.⁊.l.iiij.in fi.vbi no.de accusatore repulso pp ieptitudinem libelli.⁊ hñ fa.ff.õ adul.si marit'.ii.in fi.de li.ho.exhi.l.iij.§.hoc iterdictũ.Item l3 graue uideat q negligentia uel culpa unius male expmẽtis noceat ecclesie ⁊ oĩbus alijs habẽtibus equale iteresse.de reg.iur.delictum ⁊ regula nõ d3 aliqs.li.vi.tñ fateri oportet h equũ:q2 alias iutilis fuisset quo ad hoc ⁊ derisoria puisio decre.ut circa si appellans possit submittere pedagogũ:q sibi assistens i cadẽ cã.ut dicit tex.clare formaret ⁊ expmeret p cũ male formata ⁊ insufficiẽter expssa.Ad ɔria rñdet q loquũtur in alia cã uel instãtia.Itẽ iputet sibi q a pncipio nõ appellauit.Itẽ q2 i uia nullitatis illi non deficit de ap.concertationi.lib.vi.⁊ prosecutio proprij iterẽ ut seqtur.

ɔ C Ne colludat.s.sup expssis i qb' fuit forma fuata:⁊ ẽ si.de procur.c.ij.i fi.li.vi.Et q psit sic ad esse.ibi no.l ulti.gl.⁊.ff.de tos.test.si suspecta.

ꝝ C Proprij:si dicat pp qõ etia3 fuit appellatum:planum est etia3 si nõ

fuerit forma seruata: vt l. i. rñ. vel intelligit de prosecutione quam facit p querelam. Et no. q̄ et publica vel popularis actio habet et q̄nq̄ʒ priuatuʒ interesse. ff. de sepul. vio. l. iij. §. si ad plures. de procur. lʒ ī popularibus. in prin. cum suis concor.

a ¶ Insup. ad huius. §. intellectum ⁊ precedentis ⁊ sequentis etiā scire debes qd̄ Compost. no. s. eo. c. i. li. vi. i glo. qualr vtraq̄ʒ q̄ lapsis tp̄ibus illi⁹ decretal. i. ps appellans q̄ īfra tpa illi⁹ decr. nō fuit appellationē p̄secuta: pōt electionē vel p̄uisionē ipugnare p modū q̄rele ex eisdē cāsis ex qb⁹ appellauit vl̄ ex alijs q̄ tp̄s illius ↄstōnis nō statuitur: vt post illud super illis vel alijs nō audiat appellans: sicut dr̄ in iudicialibus appellationibus. de ap. cum sit romana. ⁊ sicut dr̄ in decretali. cupientes. ⁊ vide quod ibi no. in. §. si vero in glo. j. idem. sed statuitur ad hoc vt post illud tēpus p̄cedi possit partis absentia non obstante. Item scias q̄ forma decre. vt circa. quo ad illa obiecta in quibus reqritur ipsa forma duplex ē. Una q̄ in appellatione oia ⁊ singula exprimant in instrō publico seu lr̄is ⁊c. Scd̄a q̄ super obiectis debito modo iuret si prima forma fuat: sʒ secunda nō: q: nō iuratur: vel nō debito modo nō auditur appellans etiā super expressis. s. eodem titu. is qui lib. vi. Si vero seruetur forma secunda: quia debito modo iuratur: sed nō prima: q: non debito modo exprimitur: tunc aut nihil exprimitur aut aliquid exprimitur debito modo aliquid non. primo casu non auditur appellans: nisi in casibus exceptis in decreta. vt. circa. in. §. nisi in fi. Secundo casu auditur super expressis. Iteʒ in predictis casibus exceptis: sed super obiectis non specificatis non etiam si velit iurare q̄ circūstantias de nouo percepit. vt. s. ij. respō. hec vera quo ad illa obiecta in quibus forma requiritur ⁊ artat constitutio. Si vero p̄pter aliqua appellat in quibus artat constitutio: ⁊ propter aliqua in quib⁹ non artat. vt supra primo responso tunc licet neutra forma seruetur: auditur appellans illa prosequens: que constitutio non respicit. his visis prosequor litteram.

denegamus. ¶ Insuper[a] si appellans[b] ab electione postulatione uel prouisione per viam querele[c] simplicis causam agat[d]: vel eam appellato agēte defendat: repellitur[e] ab obiectib⁹ in appellatiōe sua expressis[f] ⁊ alijs[g]: nisi constiterit ip̄m formam seruasse predictaʒ preter quam[h] in casibus in constitutione premissa exceptis: etiaʒ si appellationem suam prosequatur: nec exhibeat: ⁊ illa se asserat nolle[i] vti: dum tamen de ipsa[k] coram iudice[l] fiat fides[m]: quia per ipsam ius repellendi eundeʒ aduersario ē quesitum[n]. ¶ Illius vero constitutionis forme[o] omissio lʒ appellantem ab obiectibus in formam electionis vel personas eligentiū uel electi propositis vel proponendis ⁊ eorum facienda probatiōe repellat: probatione tamen facta super his per aduersarij confessionem: vel alias legitime[p] non infirmat[q].

Idem.

¶ Sine speciali licentia pape nullus prouidere potest ecclesie cathedrali clero carenti ⁊ populo christiano. Religiosus per prelatum licētiari non debet: vt tali prouisioni consentiat: consentiens etiam si fuerit ↄsecratus priori prelato subiacet: nec in episcopum recipitur: nec ad aliquem honorem promouetur que contra fierēt irrita decernit. Ioannes andree.

In plerisq̄ʒ ecclesijs nedum quod dolentes[r] referim⁹ presidio[s] facultatuʒ priuatis: sed ⁊ clero carētib⁹ ⁊ populo[t] xp̄iano[u] multos frequenter ⁊ religiosos[x] prefertim improuida superiorum[y] prouisio ad pontificatus assumit honorem qui nec vt expediret prodesse: nec preesse vt deceret[z] volētes: ista bilitate vagationis[⁊] ⁊ mēdicitatis opprobrio[ↄ] serenitatem[ꝝ] pōtificalis obnubilāt[ꝝ] dignitatis. ¶ Volē

k ¶ De ipsa appellatiōe in qua nō fuit forma seruata vel illorū expressio facta.

l ¶ Iudice. coram quo per viam querele simpliciter agitur causa.

m ¶ Fides plena. nec sufficeret illa semiplena de qua no. Cōpo. in. c. i. s. eo. lib. vi. i. glo. qd̄ si papa. vbi dicit per vnū testē ⁊ lr̄as quas p̄curator absentis ō cui⁹ p̄curatorio ↄstat: vult īpetrare super appellatiōe p̄bari appellatuʒ illud. n. locuʒ habet quo ad processum ī partis absentia faciendū: ⁊ quo ad probationem deuolutionis: sʒ hic loquitur de pena repulsiōis vt statim sequitur. Item illud coraʒ iudice appellationis hoc coram iudice querele. Item ibidem de probatione appellationis: hic necesse est probare formam appellationis: vides aūt per hoc quomodo expedit appellato q̄ sibi ī forma publica appellatio intimetur. s. eo. ca. prox.

n ¶ Quesitum. optime cōcor. s. eo. ab eo. lib. vj. ⁊ cum hoc respiciat fauorem appellati: eo patiente bene procederet obiectio: ad hoc. j. §. prox. nō sic ī casu illi⁹ decre. ab eo. vt ibi no. in vltima glo.

o ¶ Forme. si intelligas de forma iuramenti: planuʒ est: si de forma expressionis. idem cuʒ distinctione quam scripsi. s. §. pri. in p̄n. hoc dico quo ad repulsionem de qua sequitur.

p ¶ Legitime. si ḡ inuito appellato fieret probationū receptio super articulis super quibus recipi nō debebat hoc sibi nō nocet: ↄsueuerunt articuli admitti saluo iure īpertinentiū. ⁊ non admittēdorū. de quo scripsi de of. dele. cū ↄtigat. sup glo. pe. de testi. ex pte.

q ¶ Non infirmat. bene ↄcor. de acc. c. i. ⁊. ij. li. vi. ⁊ facit qd̄ no. s. eo. si forte li. vj. in. v. glo.

In plerisq̄ʒ. Sunt tres partes. In p̄ma ↄstōnis causa. In scd̄a ↄstō. In tertia p̄testatio. Scd̄a pars quā sūmauit q̄ttuor facit. Primo p̄hibet p̄uisionē fieri. Scd̄o lr̄iaʒ dari. Tertio punit ↄsentiētē. Quarto decernit. ptes patēt: ⁊ sūme fuit honestū qd̄ hic dr̄.

r ¶ Dolentes. ↄcor. s. ō cele. mis. dolentes. s. de sta. mo. recolētes. j. eo. ti. attendentes. ⁊ de censi. ad nostrā. in prin.

s ¶ Presidio. i. subsidio: sine quo sp̄alia diu eē nō p̄nt. i. q. iij. si qs obiecerit.

t ¶ Et pp̄lo. certuʒ ē q̄ clerus ⁊ pp̄ls sunt diuersa. ō p̄uil. ex pte. ō sen. exc. si sn̄ia li. vi. qd̄ si hʒ alteruʒ tm̄: hic ⁊. j. eo. c. ponit copula: p quod vr̄ q̄ carere debeat vtroq̄ʒ. Hn̄s aūt alterū nō caret vtroq̄ʒ: ⁊ sic nō vr̄ artare ↄstō: vid̄ sile: habens codicē nō includit sub carentib⁹ decreto ⁊ codice: ⁊ habens paneʒ non includitur sub carentibus pane ⁊ vino: ⁊ hn̄s argentuʒ nō includit sub carentibus auro et argēto: ita non includat ecclesia hn̄s clerū vl̄ pp̄lm sub carentib⁹ clero ⁊ pp̄lo: al's nō eēt diuersuʒ dicere clero ⁊ pp̄lo: ⁊ dicere clero vel pp̄lo: ⁊ eēt hoc incidere ī proprietatē locutionis sumendo copulā pro disiūctiua: que īproprietates excusande sunt nō sequende. vt no. de vb. si. p̄terea. pro hoc facit: q: foret absurdū q̄ illi clero vel pp̄lo queʒ hʒ ecclesia subtraheret ep̄s: ⁊ hoc multuʒ vrget. Contra: carere ē nō hr̄e: sed si dixisset si nō hēbat: uel nisi hēat cleruʒ ⁊ pp̄lm: pp copulā requiritur q̄ hēat vtrūq̄ʒ: ergo si hʒ alterū tm̄ artat ↄstō: ⁊ idē in p̄dictis exēplis si dicat si nō hēat vl̄ nisi hēat decretū ⁊ codicē. reqrit q̄ hēat vtrūq̄ʒ. Itē cū dr̄ si nō hēat panem ⁊ vinum argentū ⁊ aurū ⁊ in similibus: ut cuʒ dr̄ nullus eligat nisi hēat vel si non hēat etatē sciam ⁊ mores singula requirunt vt. s. eo. cum in cunctis. Iteʒ si dicat si careat scīa moribus ⁊ etate. facit de eta. ⁊ qua. eā te. Pro vtraq̄ʒ parte posset induci. ff. de reb. du. si is qui ducenta. §. verum: egeret declaratione sed primum plus placet.

u ¶ Christiano. talia loca que sunt ī p̄tāte hostiuʒ nō desinunt esse sacra. ad. l. cū loca. ff. de reli. ⁊ sum. fu. rn̄de vt no. vij. q. i. pastoralis. in fi. nō putes tn̄ q̄ sit necessariū q̄ locus sit capt⁹ ab hostibus: satis. n. ē q̄ clero careat ⁊ subditis xp̄ianis p̄ vba huius decre. lʒ non sit ī hostium p̄tāte.

x ¶ Religiosos. qui laborant ad hoc et interduʒ īportune ⁊ p corruptelas: ut dicere possit cuʒ psalmista. Laqueus cōtritus ē ⁊c. ps. Nisi q: dn̄s erat. Vidi iaʒ religiosum consecratum ad ti. q non erat in rerum natura: nec fuerat quod patere posset per prouinciale.

y ¶ Superiorū. ad quos spectet quouis iure p̄uisi. ⁊ maxime quattuor p̄cipales patriarche ⁊ q̄dam archiep̄i qui sub eis sunt: ↄsueuerant hoc facere.

z ¶ Deceret. viij. q. i. qui episcopatum.

⁊ ¶ Uagationis. cōsueuerunt tales discurrere ⁊ vicarias ep̄o q̄rere maxime habētium dioc. latas interdum p̄ncipibus adherere familiariter q cā honoris q̄runt habere capellanos ep̄os.

ↄ ¶ Opprobrio. neduʒ ī ep̄o sʒ in quolibet clerico. xxiij. di. diaconi vlti.

ꝝ ¶ Serenitateʒ. al's temeritatē. de. q̄. j. de penis. si qs suadēte. circa. fi. Io. an.

ꝝ ¶ Obnubilāt. saltē quo ad vulg⁹. ō hoc. xxiij. di. legimus. fa. s. de priuil. ca. i.

b ¶ Appellās. vel adherēs: qr de vtroq̄ʒ loqtur decre. vt circa. ver. alioquin. Alter ergo qui nec appellās esset nec adherēs bene admitteret: cuʒ cesset in eo ratio posita in fi. huius. §.

c ¶ Querele. simplicis: nūqd ergo reprobat opinio Cōpostel. de qua dixi in prin. huius partis: dic q̄ non: ipse. n. non fuit locutus ō pena decre. vt circa. quam et nō vidit: sed de pena decre. prime que hoc solū habet: q̄ post tp̄s ibi statutum p̄cedit in partis abs̄tia: sed decre. vt circa. imponit penam non seruanti formā iurando q̄ nō audit: etiā sup exp̄ssis nō seruāti in exprimēdo q̄ nō pōt obijcere non expressa simpliciter: ergo in penam abijciendo repulsus nec per viaʒ querele possit obijcere: ⁊ hoc vult iste. §. sed punitur solum in p̄cessu fiendo in ei⁹ absentia: ⁊ per appellationē prosequi potest obiecta in eo statu in quo causam inuenit: ergo ⁊ p q̄relā: ⁊ sic verum sit dictum Compo. cum ergo diuerse sint culpe: nō mirū si diuerse sint pene: ⁊ si. quod no. s. eo. cumana. in vlti. glo.

d ¶ Agat. fac. ⁊. de ap. cōcertationi. li. vi. ⁊ quod no. post Inno. Hostiē. de appella. dilecto.

e ¶ Repellit. instante appellato: vt dicam in fi. huius partis.

f ¶ Expressis. si intelligas singulariter ⁊ clare: tunc exponas quod sequit formam seruasse predictam. s. in iurando: cū eniʒ nō iurans nō videatur etiam super expressis per viam appellationis: ergo nec per viaʒ querele. de regu. iur. cum quid. li. vi.

g ¶ Alijs. non expressis.

h ¶ Preterquam. excipit a verbo alijs: ⁊ est sensus: appellans q formaʒ nō seruauit in exprimēdo audit super nouiter emergētibus: vel ad noticiā p̄uenientibus: vel super quibus superuenit probandi facultas: illis ergo casibus nō excludet eciam per viam querele.

i ¶ Nolle vti. videns enim appellans q̄ formam nō seruauerat ō cōsilio aduocati cellat appellationem: vel dicit q̄ illa non vult vti: vt cām p viā querele p̄sequi possit. Et facit hec lr̄a ad q̄onem: an inuito īpetrante is cōtra quem impetratuʒ est possit vti rescripto: de qua satis scripsi post Inn. ⁊ Hostien. de resti. spo. ex conquestione.

a ¶ Quantacunqȝ. ꝑpter patriarchas hoc dicit vt predixi.
b ¶ Speciali. si ergo haberet generalem auctoritatẽ prouidendi epatib⁹ spectãtib⁹ ad prouisionem papalem: nõ sufficit per hanc litteram.
c ¶ De pastore. vtitur hic vocabulo generali: vt archiepos epos et etiaȝ patriar chas cõprehendat: alibi latius. s. e. ne pro defectu. de regu. iur. quãuis.
d ¶ Cathedrali. in alijs locum non habet: vt in fi.
e ¶ Qualitercũqȝ. non distin guit: ergo siue plene subsit: si ue quo ad ꝓuisionẽ tñ.
f ¶ Christianis. circa. iiij. pȓiar chales sedes pñcipales quan diu sunt in ptãte ĩfidelium vel scismaticorum prouidit bonifa ci. in sua extrauagãti. sancta ro mana.
g ¶ Prelato. qui cõtrafaciens puniendus esset pena arbitra ria: ex quo circa ipsum certa hic non statuitur de offi. deleg. de causis.
h ¶ Licentiatus etiam. ergo et habita licentia consentire non põt: cõcor. s. eo. quorundaȝ. §. .i. in fi. lib. vi.
i ¶ Et in epm. no. ꝙ ex solo cõ sensu nõ est locus penis inferio ribus. sed tunc demum cum se quitur consecratio: hoc probat hec copula.
k ¶ Permiserit. i. absolute co acto cessaret pena. s. qõ me. cã sacris. nec ĩprimeretur character .s. de baptis. maiores.
l ¶ Honore. q: nõ admittetur quo ad executionem pontifica lis officij: nec pmittetur pontifica libus insignijs vti. et sic minus poterit ꝙ alter eps nullius ec clesie. de ordi. ab epi. c. i.
m ¶ Monasterij. includit etiaȝ canoniam regularem. de eta. et qua. intelleximus. de ꝑui. cuȝ olim. ij. in prin. et p hanc lrãm patet hanc penam solum in re ligiosis locum habere.

tes igitur contra temeritatem tam facientium quã vt frequentius reci pientium prouisionis huiusmodi prouidere: de consilio fratrum no strorum statuimus: vt nullus dece tero quãtacunqȝ[a] dignitate prepol lens nisi speciali[b] super hoc aucto ritate sedis apostolice fulciatur: d pastore[c] prouideat cathedrali[d] ec clesie sibi qualitercunqȝ[e] subiecte: que clero careat et subditis christia nis[f]: nullusqȝ religiosus a suo un quam ꝙ prouisioni tali consentiat licentietur prelato[g]: ꝙ si licentia tus[h] etiam huiusmodi prouisioni consenserit: et in episcopum[i] sese fe cerit: aut permiserit[k] consecrari: in episcopali nullatenus recipiatur ho nore[l]: sed in tante ambitionis pe naȝ sub religionis ac monasterij[m] sui prelato[n] semper sic degat hu milis: iaceatqȝ prostratus[o]: ꝙ nul lus eidem in religione sua vel ex tra ad gradum honoris vel admi nistrationis cuiuslibet[p] sit ascensus. ¶ Nos enim quicquid cõtra pre missa vel aliquod[q] premissorum con tigerit attentari: irrituȝ esse decer nimus et inane: contraria quacun que consuetudine non obstante[r]. ¶ Sane circa prefatas[s] ecclesias premissa sic specialiter prouidẽda decernimus: ꝙ circa prouisionem quarumlibet aliarum[t] facultatũ su periorum: nec coartare intẽdimus: nec vltra iuris communis limites ampliare[u].

Idem.

¶ Breue et vtile determinans de cret. quorundam supra eodem li bro. vi. et approbans quod ibi no. Jo. mo. et archi. et quod no. supra eodem ti. indẽnitatibus. §. sane. in iiij. glo. Jo. an.

Quod circa religiosorum ele ctiones[x] super discordia[y] et minoritate[z] numeri bonifaciana constitutione[et] cauetur: de discor dia et numeri minoritate que[9] in fa cto non in fictione vel iuris effectu consistunt debere intelligi declara mus[F].

Idem.

¶ Emolumentum ex iurisdictio ne sigillo curie vel alias ptinẽs ad prelatum cathedralis ecclesie vel collegiate: ea vacante non obstãte cõsuetudine deductis expensis re seruandum est successori: nisi tunc certe dignitati ꝯpetat iurisdictõ cũ ipsius emolumẽto. Jo. an.

Statutum super bonis a pre latis cathedraliũ regulariuȝ

n ¶ Prelato. ergo per talem pro motionem non fuit soluta obedientia. secus si prouisio tenuisset. xviij. q. i. c. vno xvi. q. i. ne pro cuiuslibet.
o ¶ Prostratus. cõcor. de deci. quãuis sit. in fi.
p ¶ Cuiuslibet. ꝯcor. j. de regula. c. i. s. vt ꝓfessores. et p hoc excludit ẽt tpales.
q ¶ Vel aliquod. igitur ꝓuisio de tali ecclesia facta nõ valet: nec licẽtia cõsentien di religioso data: vel ipsius cõsensus vel consecratio subsecuta quo ad ipsi⁹ execu tionem: non dico quo ad characterem. facit quod no. s. de cõ. di. v. manus in vlt. glo. et facit quod dixi. s. de ꝯsue. quanto. sup. i. glo. Itẽ nec valet promotio fa cta de tali ꝯ proximum dictum.
r ¶ Nõ obstante. multa simĩa vide de ꝯsti. c. i. li. vi. in glo. pe. et ꝯcor. j. e. statutũ.
s ¶ Prefatas. cathedrales clero carentes et populo christiano.
t ¶ Aliarum. nõ cathedralium vel etiaȝ cathedralium habentium clerum et po pulum christianum.
u ¶ Ampliare. simile de innouatione dr ꝙ ius vetus conseruat: nouum aũt nõ creat. de priui. ex parte. i. in fi. et. c. q: itentionis: et optime cõuenit huic fini extra ua. de. que incipit meruit. Jo. an.
x Quod circa. Electiones: passiuas: nam ꝯstõ hic declarata loquitur qñ reli giosi eligunt. gcũqȝ sũt eligẽtes religiosi vel alij. Et dic electiões postula tiones prouisiones vel quaslibet vocationes: vt ibi.
y ¶ Discordia. hoc quo ad mẽdicantes circa quos prouisum est ꝙ electione in di scordia facta de ipsis extra administrationes sui ordinis nullum ius eis acquira tur nec audeant consentire.
z ¶ Minoritate. hoc quo ad religiosos nõ mendicãtes: circa quos statutum fuit idẽ circa electiones factas de ipsis ad quascũqȝ plationes a minori.
et ¶ Constitutione. s. eo. quorũdam. et patet per singulare quod nõ loquitur de decre. indemnitatibus. Item illa non tractat solũ de discordia et minoritate nu meri immo tractat in forma scrutinij: et compromissi de numero duplo maiori. Item maiori nõ duplo maiori. Item minori: sed illa quorũdã solum tractat de electione discordi et facta p minorem partem numero: fateor tamen ab indẽnitate rõnis hoc quod dr etiaȝ in numero de quo loquitur decre. indemnitatib⁹ locum habere: et saltem quo ad. §. si qua vero.
9 ¶ Que in facto nõ in fictione: hoc intendit. Si ex. x. electoribus. viij. elegerunt mendicãtem: duo alium: vel ꝯdicunt: sed ꝯ istos duos aliquid opponitur pro pter qõ negatur ipsos voceȝ habuisse: vt q: dicuntur excõmunicati suspensi irre gulares: priuati ea vice potestate eligendi vł his similes: ꝑpter quod dr totum capitulum eligentium in illis octo consistere: et per consequens electionem sin gi concordem: hoc nõ iuuat mendicantem. Item si ex. x. canonicis vł mo nachis quattuor tantum elegerunt religiosum nõ mendicantem: qui dicit illos sex vel tres ex illis fuisse tales vt supra: per quod ꝯcludit fingi electio nem suam factam a toto capitulo vel a maiori parte hoc eum non iuuat vide quod no. de concessio. preben. auctoritate. libro. sexto. in ultima glo. Sed quero si ita est ꝙ voces in iuris effectu ali as non valentes: vt ex communicatorum et his similium computantur in numero. quo ad hoc vt reliqua electio dicatur discors vel facta per mi norem partem: an pre dictorum voces augeant etiam numerum et suf fragium: in tantum ꝙ ex illis vocib⁹ sequi pos set confirmatio: que ali as fieri non posset illis exclusis: ut patere potest in predictis terminis de electo p. vi. d. x. qui. vi. omnes vel tres ex eis sũt excommunicati vel simi les. Aperte dico ꝙ non quo ad casus decre. quo rundam. quia in quali bet predictorum casuum constitutis solum nocet: quia scilicet impedit mẽ dicantem et non mendi cantem quemlibet suo ca su: sed coelectum non iu uat. nec hoc colligi pote rit ex verbis vel mente ꝯstitutionis ipsius. Nõ enim hoc ipso ꝙ non valet electio mendican tis facta in discordia va let electio coelecti alĩs se queretur ꝙ si ex. xx. ca noñ. xviij. elegerunt mẽ dicanteȝ: valeret electio facta per duos. Iteȝ nec sequitur ꝙ si ex. xx. electoribus nouem elegerunt professum: ꝙ per hoc va leat electio facta per. xi. vł patet. s. eo. scriptum. ad fi. et. c. indemnitatibus .§. si vero. et. §. si qua. quod ergo non mutatur etc. C. de testa. sancimus nec correctiones iurium dilatamus. s. eo. cum expediat. li. vi. Sed in ca su decre. indemnitatibus. videtur secus quo ad electum per scrutinium a duplo maiori numero a principio: vel per accessum debito modo factum vel p cõpromissum: cui minor pars se opponit: cuius cõfirmationeȝ exce ptio partis aduerse impedire nõ põt: sic et erit in hoc simile electioni cardi nalium vt vtrobiqȝ voces talium suffragium afferant: et computentur in numero duarum partiuȝ: vt i constituti. ele. s. eo. ne romani. §. ceterum. et satis credo ꝙ hoc fuit de mente. Sed tenẽs cõtrariũ dicere potest ꝙ il la decre. dicit etiam eo casu officium confirmatoris nõ deficere: hoc ergo venit in examine electionis: an ex vocibus eligentiuȝ sit canonica. Sed si h littera ibi in. §. sane que dicit si alias inuenta fuerit etc. itelligatur alias .s. quam consideratione numeri faciet pro primo dicto: quando vero ele cta est a maiori parte sed non duplo maiori: tunc cum admittantur par tis minoris exceptiones licet summarie cognoscende: videtur ꝙ licet non quo ad administrationẽ impediendam: tamen quo ad electionem cassan dam hec obijci poterunt: et in his etiam expediret declaratio: et etiam cir ca voces absentium non vocandorum vel vocatorum qui venire nolue runt: vel expresse renunciauerunt. quas computari sonat in absurdum li cet hoc videatur ex fictione. Item de non constitutis in sacris in collegijs marium communiter tenetur per decre. ij. j. de etate et qualita. ꝙ illoruȝ ratio vel computatio non habeatur sicut nec haberetur illorum qui cano nici vel professi non essent: quasi sit mens huius ꝙ alias vocem habens ex fictione non excludatur a numero: talis autem vocem non habet licet iure nouo. Unde idem videtur de absente non vocando vel vocato qui venire noluit: vt predixi: vnde nec in duabus partibus cardinalium eli gentium papam computamus excommunicatos: vt in predicta decre ta. ne romani. §. ceterum. primum patet eodem titu. vbi periculum. §. sa ne. libro sexto.
F ¶ Declaramus. idem fertur olim bonifa. declarasse: vt dixi in decreta. indemnitatibus. §. sane.

Statutum. Ponit dictum cum certa determinatione. secunda ab illo excipit ibi. Ceterum. Reprobat quod nota. supra eodem quia se pe. libro sexto. approbat quod ibi notat archidiaco. de quo statuto hic lo quitur.

a ¶ Collegiatay: in alijs enim nõ habet locũ decre. qz sepe. sed decre. presenti. de offi. ordi. co. lib. de qua fit extensio. j. ti. ij. qz in. fi.

b ¶ Dimissis: per hoc pbabat ibi archi. qp decre. loquitur de bonis prelati districtis: non de cõibus prelato. ⁊. capso: alle. rij. q. ij. hec huius. ⁊. c. non liceat. ⁊. c. charitatem. ⁊. c. illud. ⁊. ca. de laicis. ⁊. q. v. sicubi. facit. s. nese. va. c. vno. li. vi. de reg. c. vlti. e. li. sz littera alias vndecũqz que hic sequitur multum facit s.

c ¶ Reseruandis: nec occupandis p collegiatis quẽ capitula vel singulares personas ipsorum circa quod principalier p nidet ista constitutio. per quẽ aũt fiat reseruanda: ibi diri per iconomũ vel per alium deputatum.

d ¶ Declaramus: h patet qõ reprobat nõ corrigit opinionem meam: quia non statuit hoc esse de iure nouo: sed declarat hoc fuisse de veteri. ⁊ approbat opi. Archi. Sed videamus motiua mihi prius videbatur qp er quo iurisditio transfertur in capitulũ iure cõi. qp omnis fructus iurisditionis iure accessorij capitulo deberetur. sz Archidiaco. contra propter verbum ibi positum vacationis tẽpore obuenientia. Item vt dicebat capitulum habet custodiam: ⁊ administrat nõ suo sed alieno nomine. vsurpare igitur nõ debet quod decet custodire: vt dicebat bonifa. sic declarasse cum vltimo legi sertum: diri quod non recederem ab opinione mea: nisi declarationem viderem. Ad verbum obuenientia. respondebam per relatuum que: vt ibi no. Ad id quod dicit de custodia respondebam qp in iurisditione non succedat quo ad custodiam tantum: immo quo ad exercitum: alias sequereturqp visitando non posset procurationem recipere de qua dicam. j. de here. multorum. Stemus declarationi que iustificari potest ex eo quod ibi notaui in princi. glo. cum enim canonici videntes fructus ibi deberi vacationem prolixam forte procurent: difficultates ingerant ⁊ tardius eligant: qz propter fructus iurisditionis vel sigilli si eos paperent hoc contingere posset: merito ⁊ hi censeantur esse prohibiti.

e ¶ Emolumento: idem verbum de simo. nemo in principio. de testibus. c. i. libro. vi.

f ¶ Ex iurisditione: ex qua soluuntur officio pene pecuniarie vel emende ꝯ offi. ordi. dilectus. facit de sentẽ. excõmunica. venerabilibus. §. deniqz li. vi. ⁊ quod no. de pesi. licet forsan. etiam loquitur de quota litis que de cõsuetudine deberi potest fm guil. qui hoc no. in spe. de sal. §. i. ver. si vero ordinarius. ⁊. §. seq. quod non placet per decre. cum ab omni. de vi. et bone. deri. vt ibi diri.

g ¶ Sigillo: siue ad vsum causarum: vt cũ fit littera citatoria: vel aliqd tale: siue ad contractus: puta quia recognoscuntur vel publicantur sub sigillo curie: forte cum non sit ibi vsus tabellionum: facit de fide instru. cum dilectus. de. fo. compe. romana. ad fi. li. vi.

h ¶ Vel secularis: vt qz prelatus temporalem iurisditionem habebat in loco. de appella. si duobus. de vel. c. pue. c. iij.

i ¶ Consuetudine: no. quia decre. qz sepe. vitiat. non solum cõsuetudines sed etiam priuilegia ⁊ statuta: hic vero solum consuetudinem: dico qp hoc ipso qp declaratur istud statutũ locum habere in casibus predictis: cuius statuti pars est vitiare priuilegia cõsuetudines ⁊ statuta contraria: ergo ⁊ illa quẽ ad hos casus sublata dicuntur sed puto qp consuetudinem que secuta esset constitutionem ipsaz qz sepe. ⁊ hec littera tollere noluit. nec ob. decre. i. de cõsti. lib. vi.

k ¶ Expense: hoc etiam tenebat ibidem archi. vt qz salaria dantur officiali qui iurisditionem exercet vel qui sigillat: vel fiunt expense in ministris chartis cera ⁊ similibus. facit. s. eo. vt preterite. rij. q. ij. hec huius placiti. ff. de admi. tu. cum plures. §. i. ⁊. ij. ff. de tutel. ⁊ ratio. di. l. i. §. sz nõ nullos. ff. de pe. here. fiquid. §. sicut.

l ¶ Singulares psonas: salua pace componẽtis hic remanet dubium an hoc intelligaꝯ ꝯ singularibus personis etiam ipsorum collegiorum: ⁊ videtur qp nõ: qz ꝯstitutio expresse tollebat quo ad hos ꝯtraria priuilegia ⁊c. videtur cõtra: qz alias ista verba sunt superflua: cum certum esset constitutionem ipsam extraneos non ligare: sed solum capitula ⁊ personas ipsorum per quod puto qp etiam de singularibus personis collegiorum intelligaꝯ fm hoc dicam sibi sublata priuilegia ⁊c. quo ad singulares psonas collegiorum que non iure dignitatum hoc vendicant: cum priuilegia dignitatum sibi sublata non essent.

m ¶ Dignitatum. Quid si ratione personatuũ vel officiorum: videtur qp idem ⁊ intelligo hanc litteram: siue dignitas sit in ipsa ecclesia vacante: siue in alia: puta quia archidiacono in ecclesia cathedrali hoc competit: vel in ecclesia collegiata hoc competit archi. qui tamen ipsius est canonicus.

n ¶ Emolumẽto: ergo secus si iurisditio tantum.

o ¶ Speciali: puta statuto facto ĩ fundatione dignitatis vel ecclesie. xviij. q. ij. eleutherius de consue. cum dilectus. vel re iudicata: de re iudi. c. cuz inter. vel arbitrio: de prescrip. cũ olim de arbi. cum olim.

p ¶ Extendi: si. s. de offi. or. p̃senti. §. porro. lib. vi.

Cum concessa. Se sũmat inducens ius nouuz ⁊ equissimum.

q ¶ Superiore: qui sine capitulo solus hoc potest. s. c. si religiosus. ij. rñso.

r ¶ Prouisioni: latũ verbum qõ cõprehendere põt nominationem postulationem presentationem ⁊ collationez: ⁊ facit qõ no. s. eo. si cõpromissarius. §. idez in fi. vlti. glo. lib. vi.

s ¶ Si quã: licet h videatur reprobare licentiã generalẽ: ⁊ merito: qz forsan eligeretur ad locum cui non expediret illũ pficere ⁊ forsan platus licentiaz specialẽ datur nõ esset ad illũ: tñ credo idẽ ĩ spãli: vel si exprimat locus: puta qp consentire posset si eligat ad talez prelaturaz forte vacantẽ: cũ ibi etiã subsit rõ ambitionis q̃ sequit.

t ¶ Ambitionis: q̃ sepe religiosorũ oculos excecat. s. eo. quorũdã. in pn. lib. vi.

v ¶ Nullius: per hoc dico qp etiam electioni prius facte ipso ignorante cõsentire nõ posset: quasi super certo danda sit talis licentia. facit de cõces. prebẽ. c. i. li. vi. ver. subiunctum. in fine.

x ¶ Firmitatis: si ergo ex tali licẽtia consentiret: consensus nõ valeret: ⁊ priuatus esset omni iure sibi ex electione quesito. s. e. si religiosus. i. rñ. libro. vi. ⁊ satis videbatur hoc esse de mente veteris iuris: inquantum predi. decre. i. ⁊. ii. rñ. loquitur de electione facta. e. ti. q̃ sit. tamen tenebamus contrarium dicentes: qp sicut malefacit abbas absoluens monachum ad aliud monasterium: nisi illud habeat paratum: ⁊ cõstet qp illum recipere velit: tamen valet si hoc facit: ⁊ de hoc p Inno. de renun. c. fi. per Hostien. de iureiu. sicut ex litteris. ita malefaciebat prelatus talem dando licentiam: tamen data tenebat: per quod videret: qp valeret talis licentia si daretur clerico seculari de cõsentiendo ⁊ transeundo: quia quo ad solum consensum nõ est necessaria: propter uim enim professionis magis notatur ambitio in professo: ⁊ licet actiua potestas eligendi non detur ad beneficium non vacans: de cõces. prebẽ. cõstitutus. passiua bene datur: de trãsla. c. fi. de. fi. p̃sby. c. i. ⁊. ij. libro. vi.

Cum illusio. Ponit victuz ⁊ exceptionẽ a dicto. ibi: nisi forte. ⁊ determinat no. p Inno. s. e. ti. veniẽs. q̃ q̃si ad lꝝam no. archi. s. e. c. ij. li. vi. Itẽ no. p goff. Inno. ⁊ bo. ⁊ egi. s. e. qdã. Io. an.

y ¶ Illusio: idẽ vbũ ꝯ postul. bone. ij. ꝯ. nec nocebit. de re iudi. cũ olim. de ali. iudi. mu. cau. fa. c. i. de ap. suggestũ. de pbẽ. dilect. ff. ꝯ re. iudi. si p̃to: de iudeis: ĩ nõnullis. j. de re. pmu. c. vno. ⁊ pomꝯ pro deceptiõe vel decisiõe.

z ¶ Ecclesiasticis: de iurepa. cum autẽ. s. de elec. publicato. ⁊. eo. ti. nulli. lib. vi. viij. q. ij. dilectissimi.

⁊ ¶ Maxime: hoc dicit: qz etiam laicis regulariter prohibetur variatio: de quo satis no. de re. iudi. qp semel. lib. vi.

ꝯ ¶ Cedendum: qd de procuratore dato solum ad petendã licentiã cedendi: Dicebat Ain. de ele. cũ post petitã. per. ꝯ. ibi obtentam. ⁊ Inno. in decre. quidaz p decre. lecte. eo. ti. qp valet reuocatio etiã post petitionem presentatã superiori: nec ob. quod dicitur. de postu. cum ista nõ fiat ita publice ⁊ solẽniter vt illa ⁊ cũ h nullus interfit: ⁊ sic soluitur de postul. bone. ij. ver. nec nocebat. Sed si supior ignorans reuocationem dedit licentiam: tenet licentia fm Inno. q̃uis fm eum distinguj posset an per procuratorem an per nuncium petierit cessionem vel concessionem ad quod facit littera sequens ⁊ quod. j. dicam. Satis dici posset per hãc decreta. qp si procuratori ad hoc constituto ⁊ hoc petenti data sit licentia cedendi priusq̃ reuocatio peruenerit ad procuratorem vel superiorem: cessante malicia cogatur cedere per decre. quidem. De postulatione vero post reuocationem superiori presentatam quid iuris: scripsi post host. in pre. decre. bone. ꝯ. nec nocebat. super verbo videtur.

ꝯ ¶ Procuratorem: non video qp quo ad hoc sit ius diuersum an cõstituat vnũ vel plures insolidum vel cõiunctim laicum vel clericũ. de pen. c. i. lib. vi. videt tamen tutius cõstituere clericuz: facit qõ scripsi de preben. accedens.

a ¶ Sponte: secus ergo si per iustum metũ.

b ¶ Vel libere. potest respicere libertatem constituentis: ⁊ facit. s. de procurato